

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. září 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Ing. Pavla Karhana a PhDr. Mgr. Ivo Mitáčka,

takto:

Obžalovaný

M. H., narozen XXXXX v XXXXX, stavební dělník, trvale bytem XXXXX,

uznává se vinným, že

ve XXXXX v místě svého bydliště v ložnici bytu na ulici XXXXX čp. XXXXX ve večerních hodinách přesně nezjištěných dnů v období od ledna 2020 do 19. 4. 2021 v přesně nezjištěném počtu případů využil situací, že jeho nezletilá dcera S. H., narozená XXXXX, kterou si na základě ústní dohody s matkou nezletilé bral do péče každý druhý víkend, spávala v noční košili bez kalhotek na dvoulůžku mezi ním a jeho přítelkyní I. K., nar. XXXXX, která ležela pod vlastní příkrývkou a spala, kdy nezletilá ležela pod dekou společně s obžalovaným, a této se za účelem svého sexuálního uspokojení opakovaně pod pokrývkou dotýkal prsty na obnažených genitáliích, sáhl jí do genitálu, zneužívaje přitom jejího velmi nízkého věku a tomu odpovídající dosavadní neznalosti sexuální problematiky, v důsledku čehož nebyla nezletilá poškozená S. H. schopna pochopit smysl jeho jednání a projevit vůči němu nesouhlas nebo odpor, takže se mu se slovy, ať to nedělá, podvolovala, přičemž obžalovaný ji žádal, aby o tom nikomu neříkala, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal skutečný věk nezletilé poškozené S. H., narozené XXXXX,

tedy

zneužitím bezbrannosti jiného donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a

odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na nemajetkové újmě nezletilé S. H., narozená XXXXX, bytem XXXXX, k rukám matky H. O., narozená XXXXX, bytem tamtéž, částku 75 000 Kč.

Odůvodnění:

- Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku. Soud vycházel z těchto provedených důkazů :
- Obžalovaný M. H.** vypovídal ve věci velmi obsáhle, kdy svoji vinu popíral. Na svoji obhajobu uvedl, že nezletilou poškozenou dceru miluje, ona milovala jej a někdy ani nechtěla jít od něj domů. Vlastní bydlení měl zhruba od poloviny roku 2019 ve XXXXX, na ulici XXXXX, kde bydlel se svou přítelkyní, svědkyní I. K.. Po dohodě s matkou nezletilé k němu dcera začala jezdit nejdřív na 1 noc, a když bylo všechno v pořádku, tak i na víkendy. Pokud si dcera někdy stýskala po matce, tak ji odvezl domů, nikdy nebyl žádný problém. Nezletilá spala v ložnici na manželské posteli společně s obžalovaným a svědkyní I. K., nechtěli, aby spala sama. Spala mezi nimi, měla společnou přikrývku se svědkyní K., obžalovaný měl svoji přikrývku. Obžalovaný nedovedl hodnověrně vysvětlit, proč nezletilá poškozená neměla vlastní přikrývku, zdůvodnil to tím, že spala s jeho přítelkyní pod dvou přikrývkou, on byl od nich oddělený.
- Pokud jde o osobní hygienu nezletilé poškozené, obžalovaný uvedl, že dceru sprchoval ani ne jednou denně, někdy vůbec. Malá nebyla zvyklá na sprchu, bránila se, tak ji v rychlosti musel umýt všude včetně genitálií. Dceři také mazal genitálie, protože trpěla na opruzeniny, někdy se venku počurala, třeba i dvakrát, třikrát denně ji museli převlékat. To bylo v době, kdy jí bylo 3,5 roku. Počurávat se mohla do věku 4 a půl let.
- Pokud byl obžalovaný dotazován na dobu, kdy nezletilá u něj chodila spát, pak uvedl, že to nebylo předně stanovené, chodila spát někdy ve 20 hodin, někdy až po 22 hodině. Nezletilé se během usínání určitě nedotýkal. Dcery se dotýkal na přirození v okamžiku, kdy ji umýval nebo natíral mastí proti opruzeninám, ale určitě to nebylo pod dekou, to by dle něj bylo nereálné.
- Obžalovaný však nepopřel, že už před tímto případem s matkou nezletilé dcery řešil jeden podobný případ, respektive matka nezletilé to sdělila jeho přítelkyni, že si dcera stěžovala, že si obžalovaný hrál s jejím přirozením. Obžalovaný k tomu uvedl, že to je nesmysl, že ji lechtal, že dělali blbosti. Nikde se to nehlásilo, neboť matka nezletilé svědkyně H. O. mu sdělila, zda si dovede představit, co by se stalo, kdyby to malá řekla ve školce, že by mohl být velký problém, čehož si byli všichni vědomi a tím to uzavřeli a souhlasili s tím.

6. Stran sexuálního soužití se svojí současnou partnerkou svědkyní K. obžalovaný uvedl, že je naprosto standardní, pohlavní styk měli 4x do měsíce, jednalo se o klasickou soulož. Obžalovaný pracuje přes týden v pracovní dny mimo místo bydliště, domů se vracel na víkendy.
7. K dotazům stran obžalovaný upřesnil, že v ložnici na posteli spal na straně u okna, dcera uprostřed a směrem ke dveřím, kde je televize, spala přítelkyně I. K.. Nezletilá poškozená spávala v noční košili, někdy ji chodil uspávat, někdy ležela sama, někdy dceru uspávala přítelkyně i její syn, který u nich někdy přes víkendy pobýval.
8. Obžalovaný uvedl, že zneužíval návykové látky, a to marihuanu před 2 až 2, 5 lety (uvedl v hlavním líčení 19. července 2022) s tím, že marihuanu naposled kouřil v roce 2020 či 2021, přesně to neví.
9. Pokud jde o uspávání nezletilé, probíhalo to tak, že proběhla hygiena, večeře, pokud dceru uspával obžalovaný, tak pustil televizi nebo jí četl pohádku, mluvili spolu, dělali blbosti, skákala po posteli, potřebovala se unavit. Když jí četl pohádku, obejmul ji jako dceru, povídali si nebo koukali na televizi. Byli přikrytí i nepřikrytí. Pokud byli přikrytí, tak příkrývkou, pod kterou spala. Když bylo chladněji, spala nezletilá v pyžamu, za situace, kdy bylo tepleji, měla na sobě košilkou, tak měla současně na sobě i kalhotky na spaní. Pokud byla obžalovanému předestřena výpověď nezletilé, která uvedla, že kalhotky neměla, pak obžalovaný uvedl, že lže, následně však doplnil, že pokud kalhotky neměla, mohlo to být z důvodu, že byla zase opruzená. Jím označenou lež nezletilé vysvětlil tím, že to mohlo být z důvodu, že už u nich nechce dcera spávat, tak to takhle řekla své matce. Nicméně dovysvětlil, že mezi nimi se nic špatného nestalo, takže není žádný důvod, proč by nezletilá lhala, rozhodně popřel, že by nezletilé dceři říkal, aby matce cokoliv neříkala.
10. Pokud se dříve domáhal styku s nezletilou dcerou přes OSPOD v XXXXX, uvedl, že to bylo problematické, neboť tehdy bydlel na ubytovně a pochopil, že s dcerou nemůže být více času, než jak bylo dohodnuto s matkou, tedy hodinu nebo dvě.
11. K dotazům obhájce obžalovaný uvedl, že nemají doma šedou deku ani povlečení, jeho peřina má bílou barvu. Pokud jde o barvu příkrývek, tak mají manželskou příkrývku, povlečení přesně už neví. V době, kdy k jednání, pro které je postaven před soud mělo dojít, měl psa, kterého chodil venčit většinou sám zejména v zimním období, ale v létě ho chodili venčit všichni, naposledy ho chodil venčit večer i v 21, 22 hodin. Dceři na přirození nedělal žádná kolečka - vyjma mazání krému.
12. Závěrem své výpovědi obžalovaný uvedl, že vztah s matkou nezletilé měl výborný, snažil se s ní vycházet kvůli dceři. Nicméně pokud jde o minulost, tak od narození dcery byl pro H. O. nejhorší muž pod sluncem. Když se narodila dcera, šel pro ženu stranou, už ho nepotřebovala, žili ve společné domácnosti s jejími rodiči, necítil se tam dobře.
13. **Svědkyň I. K.** družka obžalovaného hned úvodem své výpovědi sdělila, že ví, že pan H. je neviný. Vždy byli doma společně, vždycky ho měla nějakým způsobem pod dohledem. Malá svého otce milovala, nechápe, jak to všechno mohlo vzniknout.
14. S obžalovaným žije jako družka od května či června 2018, bydlí ve XXXXX, kdy se jedná o byt 3 + 1. Svědkyně má ve střídavé péči svého syna, kterému je 16 let, je u nich každý druhý týden. Dcera obžalovaného k nim začala jezdit asi v roce 2019, neví to přesně. Brali si ji v pátek odpoledne, byli spolu celý víkend. Ze začátku to bylo jenom na jeden den, pak zkusili přes noc, pak už se domluvili s paní O. na víkendech. Nezletilá chodila dle svědkyně spát různě v 19 – 20 hodin, ale mohlo se stát, že šla spát třeba až ve 22:30, ve 23 hodin. Chodili si s ní lehnout buď společně s obžalovaným nebo svědkyně nebo pouze obžalovaný. Když jí uspávala svědkyně, tak si povídaly, hladila ji nebo lechtala. Svědkyně uvedla, že v případech, kdy nezletilou S. uspával obžalovaný, tak ji uspával podobně, což ví z důvodu, že v tu dobu byla v kuchyni, a když se trošku nakloní, tak vidí přímo na postel do ložnice. Připustila však, že vždy v kuchyni nebyla, mohla být třeba na toaletě či v koupelně a např. ze záchodu do ložnice nevidí. Pokud jde o hygienu nezletilé S., tak v té se s obžalovaným střídali, koupali ji ve sprchovém koutu, občas ji umýval obžalovaný, šlo o běžný způsob. Svědkyně uvedla, že skoro pokaždé byla nezletilá opruzená, mívala mokré kalhotky. Pokud

její matka uváděla, že se to mohlo stát tak třikrát, tak svědkyně uvedla, že matka nezletilé lže. S. u nich spala v pyžamu s dlouhým rukávem, někdy měla tričko nebo noční košili, když bylo teplo, někdy měla kalhotky, někdy spala i bez kalhotek, když je nechtěla. Svědkyně uvedla, že nezletilá se občas počurávala i několikrát denně, na což upozorňovala její matku, která jí to potvrdila. Svědkyně uvedla, že nezletilá lhala, když např. tvrdila, že ji babička doma bije nebo že maminka pije a pak je doma peklo. Když se na to ptala svědkyně O., tak ta jí to vyvrátila.

15. Pokud u nich byl na víkend syn svědkyně, ten spal u sebe v pokoji. Svědkyně připustila, že pokud tento pokoj byl volný, mohli ho použít na spaní pro S., vysvětlila to však tím, že S. tam spát nechtěla, nechtěla být sama, chtěla spát s nimi v ložnici, že je tak na to zvyklá od maminky. Svědkyně připustila, že asi dvakrát se stalo, že její 16 letý syn šel do postele uspávat S., protože si to vyžádala. Neví, co tam dělali, to možná neviděla.
16. Svědkyně připustila, že již řešili něco podobného s matkou nezletilé S., která jim sdělila, že S. jí řekla, že obžalovaný na ni sahal, přesnou formulaci si nevybavuje. Na to paní O. volala svědkyni, probíraly to. Svědkyně K. před soudem uvedla, že si bude stát za svým, že pan H. určitě nic takového nikdy neprovedl, nicméně po tom prvním sdělení se dohodla s paní O., že malou bude koupat už pouze ona a nikoliv obžalovaný. Pokud nezletilá vyžadovala přítomnost tatínka, tak ji koupal či uspával i obžalovaný. Jak svědkyně, tak obžalovaný při opruzeninách nezletilou mazali Sudocremem, nezletilá ležela na zádech, měla roztažené nohy, pokrčené, bylo to na posteli, kde spala.
17. K obžalovanému svědkyně uvedla, že obžalovaný dříve zneužíval marihuanu, ale je to tak rok, rok a půl zpátky, co ji nepoužívá. Pokud jde o alkohol, tak co je s ní, tak nepije. Je mezi nimi normální zdravý sexuální vztah, pokud nebyl pracovně mimo, měli sexuální styk i vícekrát v týdnu, pokud byl pracovně mimo od pondělí do pátku, tak to bylo vždy o víkendech. Pokud byl doma, tak i třikrát, čtyřikrát, pětkrát v týdnu. Pokud obžalovaný uváděl, že sexuální styk měli pouze třikrát až pětkrát měsíčně, tak má za to, že počítá jen ty víkendy.
18. Svědkyně uvedla, že sama nedokáže pochopit, kde se to v hlavě nezletilé poškozené vzalo, kdy uvedla, že už k nim nechce chodit, protože jí tatínek dělá nějaké věci, je možné, že se pak u nich necítila dobře, neboť jim umíral pes a ona ho viděla ve špatném stavu. Pokud obžalovaný uspával dceru, vždy byl přikrytý pod jednou peřinou a nezletilá pod druhou peřinou. Připustila, že je možné, že obžalovaný S. lechtal pod peřinou.
19. Pokud byla opětovně dotázána opatrovníci na jí zmíněnou lhavost nezletilé, dlouze mlčela, nebyla schopna uvést žádný konkrétní případ, kdy nezletilá měla lhát. Pokud jde o barvy příkrývek, které mají doma, tak jsou to dvě modré deky, jedna tmavší, jedna světlejší, pak jedna smetanová, povlečení mají tmavě modré až černé, fialové a bílé s modrými znaky, šedou deku doma nemají. Pokud jde o venčení psa, to probíhalo po 19. hodině, vesměs chodíval obžalovaný sám, pokud bylo pěkně, chodili s ním všichni.
20. K dotazu obhájce doplnila, že například S. skákala po gauči s tím, že to může doma dělat a když se na to svědkyně dotazovala její matky, tak ta to popřela, nezletilá se vždy začala vztekat, případně začala brečet. Závěrem svědkyně k dotazu uvedla, že se stávalo, že byla v práci v sobotu, měla pracovní dobu od 8 do 12 hodin, to obžalovaný trávil dobu s nezletilou a případně i s jejím synem třeba na hřišti.
21. Syn svědkyně K. **M. K.** v hlavním líčení uvedl, že obžalovaného zná přes svoji mámu, žije s nimi v domácnosti. Je ve střídavé péči jeden týden u otce, jeden týden u obžalovaného a matky, kdy s obžalovaným vychází výborně, zná jeho nezletilou dceru S. H. jednak z povídání a pak se s ní seznámil, když k nim jezdila na víkendy. On je jedináček, tak byl rád, že má sourozence, byť šlo o malou sestru. Podle něj byla S. hodně energická, pozitivní, ale dokázala i zalhat. Bylo to například, když mu sahala na počítač, což jí vytkl a ona mu řekla, že to může dělat. Nakonec bylo zjištěno, že i doma od matky to má zakázané. U matky a obžalovaného bydlel v bytě 3 + 1, kde měl svědek

vlastní pokoj. Svědek uvedl, že pokud byl u matky, tak hodně času trávil se svými kamarády venku, domů se vracel navečer třeba kolem 20. hodiny. Hodně času trávil na počítači, klidně i 6 až 8 hodin i více. K počítači si sedl, jak došel domů anebo šel s kamarády ven, ale večer si k počítači vždycky sedl. Měl na uších sluchátka, hrál auta. Ví, že nezletilá spala v ložnici s jeho matkou a obžalovaným mezi nimi uprostřed na posteli, on spal ve svém pokoji na posteli. Párkrát se stalo, že obžalovaný nezletilou okřikl, někdy na ni zakřičela i matka svědka, i když si nevzpomíná, z jakých důvodů. Nezletilá jeho matce říkala teto. V ložnici byly dva klasické polštáře, každý měl svůj polštář a svoji peřinu, pokud tam spala S., měla svoji dečku, ale přesně to neví, bylo mu řečeno, že spala vždycky s mámou pod peřinou. Na to svědek doplnil „řeknu to popravdě, objasnila mi to přesně mamka, protože opravdu stalo se málo kdy, když jsem byl v ložnici, když byla přítomna S.“. Svědek doplnil, že matka mu řekla, když se na to zeptal, protože nejdřív měl za to, že S. má svoji dečku. Matky se na to ptal ze zajímavosti.

22. Svědek uvedl, že se s matkou nebavil o tom, co ona vypovídala na policii ani o tom, co má říkat on. Matka mu řekla, ať říká pravdu a ať si za tím stojí jako správný chlap. Neví, proč k nim S. přestala jezdit. Stalo se, že se pak se S. i o víkendech začali míjet, protože se ty víkendy střídavé péče otočily. To bylo ještě v době, kdy byl na základní škole, kterou ukončil v roce 2021. U koupání nezletilý svědek nebyl, tak se k tomu nemůže vyjádřit, neví o tom, jestli se v tomhle věku počurávala. Neví ani, co je předmětem řízení. S obžalovaným ani s maminkou o tom nemluvil, protože když se začne mluvit o soudu, tak pro něj to jde jedním uchem tam a druhým ven.
23. Soud následně předestřel svědkovi rozpory v jeho výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení a byl vyzván, aby se k nim vyjádřil.
24. V přípravném řízení mj. uvedl, že obžalovanému je kladeno za vinu sexualizované chování vůči jeho dceři S., tak k tomu by uvedl, že to „není pravda, M. k tomu nikdy sklony neměl, ani náznak, nic, je to pro něj úplná absurdita, úplná blbost. Známe malé děti a S. strašně ráda kecala a lhala. Přistihli ji při tom, jak lhala, a nejednou se stalo, že i H., mamka S., S. seřvala, že zase lže. Nejednou u toho svědek byl sám, slyšel to skoro každý víkend“. Pokud byl v přípravném řízení svědek dotázán, aby uvedl konkrétněji, kolikrát slyšel, že by S. lhala, pak odpověděl, že to bylo hodněkrát, odhaduje to tak na stokrát.
25. Vzhledem k tomu, že odlišně vypovídal svědek v tomto směru v hlavním líčení, byl vyzván, nechť se vyjádří ke své výpovědi z přípravného řízení, kdy v hlavním líčení uvedl „vím, říkalo se mi to, ale já si to nedovedu vždycky uvědomit hned, o co jde úplně přesně“. Pokud v hlavním líčení uváděl pouze jediný případ, kdy měla nezletilá lhát a týkalo se to sahání na počítač a v přípravném řízení uvedl, že to bylo stokrát, pak v hlavním líčení vysvětlil, že to bral s nadsázkou, že to číslo pouze plácl, vybavil si pouze tento jeden případ, další případy nebyl schopen si vybavit.
26. V přípravném řízení uváděl, že doma mají 3 peřiny, jednu má on a další jsou v ložnici. Mají modrou a bílou deku a pak modrobílou spíše světle modrou. Deky jsou většinou v obývací, pokud pod nimi nespí on.
27. K tomu v hlavním líčení svědek uvedl, že pokud jde o deky, ty jsou tmavší, jak uváděl, co na něj působila modrozelená, tu má v pokoji, tou se přikrývá, jelikož doma mají kočky, tak ať nemají chlupaté peřiny. Ta druhá, co je v ložnici, má světle modrou barvu, ta sloužila k přikrývání. Měl za to, že modrou se přikrývala S..
28. V přípravném řízení svědek uvedl, že na přelomu let 2018/2019 se jeho rodiče rozvedli, pak začal jezdit v pátky na přelomu dubna/května 2020 kvůli covidové karanténě, pak asi na počátku jeho prvního ročníku na střední škole v srpnu nebo v září 2021 začal jezdit k otci v neděli. K otci odcházel na střídavou péči v pátek. Svědek v hlavním líčení vysvětlil, že se to střídalo, chvilku to byly pátky, někdy neděle, pak zas úterky a čtvrtky podle domluvy rodičů. Vybavuje se mu, že S. především jeho máma mazala na intimních partiích nějakým krémem, občas to zahlédl očkem.

V přípravném řízení na dotaz, zda jeho matka natírala S. přirození mastičkou, odpověděl, že si myslí, že jo, ale to si nevybaví, neboť byl v té době většinou zalezlý v pokoji.

29. Toto svoje ztvrzení z přípravného řízení svědek v hlavním líčení označil za pravdivé.
30. V přípravném řízení uvedl, že za jeho přítomnosti obžalovaný S. přirození nenatíral, S. sprchovala i mazala vždycky jeho máma. K tomu v hlavním líčení svědek uvedl, že tak to bylo především, stalo se málokdy, že by ji koupal táta. Má za to, že nezletilá své přirození označovala jako pipina, už si na to nevzpomíná.
31. Pokud byl vyzván k vysvětlení svého tvrzení, kdy na policii uváděl na dotaz, s kým S. spala v ložnici pod peřinou, že tohle absolutně není schopen vysvětlit, pak svědek před soudem uvedl, že to mu pak objasnila máma. Zeptal se jí na to, neboť si myslel, že S. spí pod svojí dekou.
32. V přípravném řízení svědek v závěru své výpovědi uvedl, že o celé věci se dozvěděl asi před 2 týdny (byl slyšen 21. 3. 2022), kdy mu máma i M. (obžalovaný) sdělili, že má jít na výslech v této věci. Máma mu předtím řekla, že M. musí na policajty, pak mu řekli, o co jde, řekli mu, že H. na M. podala trestní oznámení z důvodu těch sexuálních aktivit u S. a jestli by byl ochotný vypovídat.
33. K tomu svědek v hlavním líčení uvedl, že tak to bylo. Obžalovaný mu řekl, že je obžalovaný, trestně stíhaný z důvodu údajného sexuálního obtěžování S. a maminka mu řekla, že půjde na policajty na výslech, že se nemá ničeho bát a zhruba mu řekla, co se děje. Do detailů nešli, radši se o to ani nezajímali. Obžalovanému říká tat'ka, protože je mu bližší, než jeho vlastní otec. Nikdy ho neviděl opilého, maximálně si dal jedno až tři pI., o drogách nic neví.
34. **Svědék M. H. starší**, otec obžalovaného, byl slyšen k návrhu obhajoby. Svědek uvedl, že bydlí v XXXXX, což je daleko, syn bydlí ve XXXXX, takže se navštěvují hodně málo. Do XXXXX přijel jen jednou v loni na Barum relly, byl to pátek, druhý den šli společně do restaurace na oběd, byl tam jeho syn, jeho přítelkyně, svědek s manželkou a H., matka S. i malá S., vše bylo v pohodě, dali si oběd, pak šli na hřiště, malá skákala na trampolíně. S manželkou tu noc z pátku na sobotu spali u syna ve XXXXX v obývacím pokoji na rozkládacím gauči. S. tam byla, spala v ložnici, nebyl se tam podívat, takže neví, jestli tam měla svoje lůžko. S. jako vnučku viděl, jako když byla miminko, dál o ní nic neslyšel.
35. S tím, co se projednává, byl seznámen vloni začátkem prosince před svými narozeninami, kdy mu volala bývalá přítelkyně syna, H., maminka S. a říkala, jestli ví, co se stalo, že mu musí něco říct, že M. asi půjde do vězení, že snad malou zneužíval, přesnou formulaci si nepamatuje. Na to svědek volal synovi, co se stalo, ten mu odpověděl, že o tom nemají mluvit, že probíhá vyšetřování. Svědek se ho ptal, co se stalo, důvod, motiv a syn mu odpověděl, že se ničeho nedopustil.
36. Následně se k dotazům obhajoby svědek rozsáhleji vyjadřoval k soužití obžalovaného se svědkyní H. O. v době, kdy spolu žili ve společné domácnosti s rodiči H. O., kdy podle něj tam probíhaly různé narážky, urážky, probíhaly hádky, pan O. synovi říkal, že od tamtud vypadne, že tam nemá co dělat, pana O. okřikla i jeho manželka, syn z toho byl nešťastný. Druhý den měli jet na Slovensko na dovolenou, kam jel svědek s manželkou, H. O. a malá S., jeli vlakem, jejich vztahy byly dobré, na poslední dva dny, dojel i syn, pak jeli společně domů. Za nějakou dobu po té dovolené se jeho syn s O. rozešli. Svědek to komentoval tím, že atmosféra tam, kde jeho syn žil, byla napjatá a on sám mu řekl, že on by tam nebyl ani minutu. Syna charakterizoval svědek jako klid'ase, ale nikdo není dokonalý, neví nic o alkoholu či drogách.
37. K návrhu obhajoby soud dále vyslechl **svědkyni R.M.**, která uvedla, že o svědectví ji požádal pan M. (obžalovaný) a jeho přítelkyně I. na K.. Neřekli jí, co má dosvědčit, jen, že by si rád bral dceru, protože ona venčila pejska, tak se často vídali, byla jejich sousedka, bydlí v jednom domě. Když byli spolu, tak jí sdělili, že malou už si nemůžou brávat, ale neřekli jí, z jakého důvodu, ani nic nenaznačili. Svědkyně uvedla, že chodí do práce, vídala se s nimi jednou za tři týdny, opravdu to nedovede lépe specifikovat, a při té příležitosti viděla i malou S., když si hrála na písku, chodili

venčit pejska, nic zvláštního nezaznamenala. Pejska chodila navečer venčit kolem 19. hodiny, ve 22 hodin to určitě nebylo. Obžalovaného a jeho družku brala jako standardní sousedy, brala je i jako pohodové lidi. Vidala i syna paní K., který vždy slušně pozdravil. Pokud vidala obžalovaného s dcerou, vždycky šli spolu za ruku hezky, smáli se, hráli si na písku.

38. **Svědkyňe H. O.**, matka nezletilé poškozené uvedla, že nezletilá se narodila XXXXX, kdy společně s obžalovaným bydleli v XXXXX u jejích rodičů. S obžalovaným se pak rozešli v prosinci 2017. Následně pokud jde o styk obžalovaného s nezletilou dcerou, tak vše bylo po dohodě a v pořádku, poprvé dcera u obžalovaného spala 28. 9. 2019 v jeho bytě ve XXXXX na XXXXX. To s obžalovaným bydlela jeho přítelkyně a střídavě i její syn. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným se na styku domluvili tak, že dcera k němu přijede jednou za čtrnáct dní, nejdříve na jednu noc a uvidí se, jestli nebude plakat a potom by si ji mohl brávat na celý víkend od pátku do neděle, což se i stávalo s výjimkou, když nezletilá byla třeba nemocná. Ještě asi rok a půl před tím, než došlo k projednávání věci, jí dcera S. řekla, když si společně v koupelně čistily zuby, že tatínek si s ní hrál na pipinku. Když se jí svědkyně zeptala, co tím myslí, dcera si stoupla, roztáhla nohy a ukázala jí, že tatínek se ohýbá, dívá se jí na pipinku a ona se má dívat jemu. Svědkyně na to reagovala tak, že volala přítelkyni obžalovaného, vše jí sdělila a ta jí odpověděla, že neví, o co jde, ale s obžalovaným si promluví. Svědkyně volala rovněž obžalovanému, sdělila mu, s čím se jí dcera svěřila, ten se tomu jen zasmál. Všichni tři dospělí se pak sešli a svědkyně řekla, že si nepřeje, aby obžalovaný koupal nebo převlékal dceru, ale aby to dělala jeho přítelkyně a že pokud by se něco podobného opakovalo, tak že už se na ně neobráť. Svědkyně upřesnila, že to bylo někdy v zimě, když malé mohly být 3 roky.
39. Pokud jde o to, jak to vypadalo při pobytu nezletilé u otce, svědkyně uvedla, že je jí známo, že dcera spala s obžalovaným a jeho přítelkyní společně v ložnici v posteli. Syn paní K. měl svůj pokoj a řešili, že do budoucna zařídí postel i S.. Nezletilá i s ní spala ve velké manželské posteli, takže to svědkyně nijak blíž neřešila. Pokud nezletilá byla doma u svědkyně, chodila spát mezi 19:30 – 20 hodinou, před spaním si četly pohádky, pak usnula.
40. Pokud svědkyně byla dotázána, zda nezletilá trpěla na opruzeniny, pak uvedla, že to mohlo být zhruba do 3 let jejího věku, než začala chodit do školky, pak se vše upravilo, opruzeniny mívala jen výjimečně, když bylo třeba horko. V době, kdy začala chodit dcera do školky, tak se počurávala už jen výjimečně. Svědkyně uvedla, že má za to, že ve stejný čas chodila dcera spát, i když pobývala u obžalovaného a jeho přítelkyně, občas jí řekli, že mohla jít později, když se třeba vrátili z výletu, ale jinak jí sdělovali, že chodila spát kolem 20. hodiny.
41. Pokud jde o to podstatné, co je předmětem řízení, svědkyně uvedla, že se jí dcera svěřila, že ji uspávala buď přítelkyně obžalovaného, tedy paní K. nebo obžalovaný, že měla noční košilku bez kalhotek a že s tatínkem měla nějaké tajemství a že o tom nemá mluvit a že se jí to nelíbilo. Svědkyně to popsala jako normální rozhovor, nebylo tam nic, z čeho by nezletilá měla být ve stresu, seděly vedle sebe, bavily se. S ohledem na již dřívější zkušenost, kterou popsala, svědkyně uvedla, že nějak automaticky zapnula nahrávání mobilu a celý rozhovor, když se jí dcera svěřila, nahrála a předala orgánům policie. Svědkyně uvedla, že dceři věřila i s ohledem na to, že něco podobného se stalo rok a půl před tím, jak to uvedla ve své výpovědi. Dcera mluvila plynule tak, jak je to zaznamenané na nahrávce, zaznělo tam slovo tajemství, že jí o tom zakázali mluvit tatínek, teta a M. (syn družky obžalovaného). Svědkyně uvedla, že za přítomnosti dcery rozhodně o věcech se sexuálním podtextem nemluvila. Pokud jde o to, zda jí dcera někdy lhala, svědkyně uvedla, že mohla zalhat někdy o tom, že třeba doma měla něco zakázaného, že to nesmí dělat a když přijela k otci, tak řekla, že jí to maminka povolila a pak se vše vysvětlilo po telefonu, jinak rozhodně dcera nelže a tak, jak probíhal rozhovor, jí určitě věřila, jinak by věc ani nešla nahlásit na policii. Poté, co se to začalo řešit, tak dcera již k obžalovanému nechtěla jít, říkala, že má strach z toho, že jí to udělá znovu. Svědkyně upřesnila, že ve čtvrtek 15. 4. 2021 dcera řekla babičce, že nechce jít v pátek k tatínkovi, ale že jí neřekne proč. Svědkyně v pátek S. předala obžalovanému, v neděli jí dceru přivezli, dcera brečela, nechtěla k nim, ale nakonec to nějak udělali, že prostě odjela. V neděli 18. 4. 2021 se jí

dcera vrátila, svědkyně si jí vzala do pokoje, aby byly samy a ptala se jí, proč nechce jezdit k tatínkovi a ta se jí svěřila.

42. V tomto okamžiku své výpovědi svědkyně začala plakat. Následně uvedla, že dcera se jí svěřila, že tatínek jí dává prsty do pipinky, že jí to neukáže, že by to nechtěla vidět. Svědkyně nevěděla, co má dělat, v pondělí se sbalila a šla na policii. Dceři věřila, obžalovanému to nesdělila, neboť policie jí řekla, že už vše bude řešit sama.
43. Pokud ještě žila s obžalovaným, tak měli sexuální styk tak 4x týdně. Je jí známo, že obžalovaný kouřil marihuanu, to pak jeho chování bylo jiné a v kombinaci s alkoholem pak byl obžalovaný agresivní. Agresivita se u obžalovaného projevovala nadávkami, hádkami, jednou šlo o fyzický útok, ale ještě v době, než se dcera narodila. Za dobu, co byli od sebe, na obžalovaném podnapilost nepozorovala. Samozřejmě měla obavu z toho, že když S. bude dávat obžalovanému, co se může stát, když věděla, že je uživatelem marihuany, ale obžalovaný jí řekl, že když má dceru, tak by si marihuanu nevzal. Závěrem svědkyně potvrdila, že dcera s odstupem času, co otce, tedy obžalovaného, neviděla, už o něm vůbec nemluví. Nepopřela, že sdělila telefonicky otci obžalovanému, že jí bylo sděleno S., že se něco děje, co by matka u svého děčka nechtěla zažít. Má za to, že rodiče obžalovaného si domysleli, co se mohlo stát, že nejsou hloupí.
44. Na výpověď svědkyně H. O. navazuje důkaz listinný, který soud provedl, a to **doslovný přepis záznamu** rozhovoru svědkyně s její nezletilou dcerou S., který má délku 1,49 minut, na kterém je ženský hlas, který není zpochybněn - hlas svědkyně O., která se ptá dětského dívčího hlasu – dcery S., proč k němu nechce jezdit, ta odpovídá, protože tam chce mít kočičku a k dotazu, co nechtěla říct S. babičce, odpovídá, že jí tat'ka do pipky lechtá a k dotazu, jak jí lechtá, tak odpovídá dětský hlas tak, jak se to nemá dělat. K dotazu, jestli jí o tom zakázal někdo mluvit, odpovídá kladně a k dotazu, kdo jí to zakázal, odpovídá tatínek, teta a M. Pokud se ženský hlas dotazuje, jestli ukáže, jak to dělal, dětský hlas odpovídá „já být sebou, bych to nechtěla dělat“. K dotazu, jestli je to škaredé, odpovídá dětský hlas kladně. K dotazu, jestli jí to bolí, odpovídá, že ne, že to lechtá, když to tat'ka dělá rychle. Když jí lechtá do pipky, ale nesmí to říkat. Dětský hlas již klade dotazy, kdy půjdou spát, kdy se budou fotit a pokud po ní ženský hlas požaduje, aby pokračovala a řekla jí to celé, rozhovor končí, že už nechce a odvádí pozornost jinam, dívej se, co tu máme.
45. Soud dále v hlavním líčení vyslechl v procesním postavení svědka, matku svědkyně H. O. a babičku nezletilé poškozené S. H., narozené XXXXX. V. O., která vypověděla, že když jednou šla se S. ze školky z ničeho nic jí S. řekla „*viš, tatínek mi dělal škaredé věci*“. Svědkyně se jí zeptala, jaké škaredé věci a ona jí odpověděla „*no tak, sahal mi na pipinku*“. Svědkyně uvedla, že pak už se o tom s vnučkou nebavily, nějak to nepitvaly, vnučka v tu dobu chtěla být jen s maminkou. Svědkyně uvedla, že jednou večer, než šly spát, tak nakoukla do pokoje, kde dcera uspávala vnučku, ale dcera jí řekla teď ne, proto svědkyně vycouvala a pak se jí dcera svěřila, co jí řekla vnučka S.. Nebylo to zcela konkrétní, ale vyrozuměla z toho, že se tam něco stalo, dcera si to nahrála na telefon. Svědkyně nechtěla, aby jí to přehrála. Bála se to slyšet.
46. Svědkyně k dotazům uvedla, že rozhodně nikdy nijak nemotivovala nezletilou vnučku k tomu, aby říkala něco o svém otci. Pokud jde o vnučku, podle ní jí nikdy nelhala, vymýšlí si maximálně pohádky. Od dcery pak věděla, co se stalo, co jí S. řekla a tomu věřila.
47. K obžalovanému svědkyně uvedla, že byl svérázný, kouřil trávu. Když šel potom do hospody, tak to už bylo vážné, přišel, dělal binec, křičel na H., někdy chtěl vyskočit z balkonu, takže mu v tom museli bránit, volali policii, ti ho vykárali z bytu. Těžko se o tom svědkyni mluví. Svědkyně uvedla, že proti obžalovanému nic nemá, neměla nějaký odpor k jejich společnému soužití, to si dle ní obžalovaný pouze představoval.
48. K tomu řekl i před soudem obžalovaný, že v době společného žití se snažili do určité doby skutečně spolu vycházet.

49. Postupem dle § 102 odst. 2 trestního řádu soud v hlavním líčení četl **výpověď nezletilé S. H.** ze dne 8. 11. 2021, kdy nejdříve vyšetřovatelka navázala kontakt s nezletilou prostřednictvím hraček a vhodných dotazů na její věk, jestli chodí do školky, kde bydlí a postupně se dostaly k dotazům na tatínka, kdy nezletilá uvedla, že tatínek bydlí ve XXXXX společně s M. a tetou. Svědkyně uvedla, že už k tatínkovi nejedí a nebude k němu jezdit, protože ji lechtal v pipince, dělal přitom taková kolečka, bylo to u tatínka doma v posteli, když svědkyně měla oblečené pyžámko, jen košilku a pod košílkou už nic oblečené neměla. Tatínek měl na sobě kraťasy. Teta byla taky v posteli, ona se nedívala, byla otočená zády. To se stalo večer někdy o půl osmé, tatínek jí říkal, ať jdou spát, to se stalo víckrát, pětkrát. Byli přikrytí, teta pod peřinou a svědkyně s tatínkem dekou. Deky byla šedá, peřina hnědá. To, co jí dělal tatínek, jí nebolelo, ale říkala mu, ať to nedělá, ale on ji prostě neuposlechl. Svědkyně uvedla, že to nikomu neřekla, protože ten by to zase řekl někomu druhému. Neřekla to ani tetě, ani kamarádovi M. ve školce, ani paní učitelce.
50. Výslech nezletilé následně probíhal opět vhodným způsobem s ohledem na její věk, kdy jí bylo umožněno, aby si vybrala figurky, kdy jedna z nich bude označovat tetu, další tatínka a jedna bude představovat S., kdy následně svědkyně figurky vybrala a pokud byla vyzvána, aby si představila, že je tam postýlka, na které spí, že je u tatínka, aby figurky položila tak, jak spali vedle sebe, svědkyně sdělila, že spali všichni vedle sebe. Znovu řekla, že měli deku a peřinu, kdy měla k dispozici při výslechu kapesníky, které měly sloužit jako přikrývky k vybraným figurkám, kdy si svědkyně vzala do ruky šedý kapesník, roztáhla jej a přikryla s ním figurku znázorňující tatínka a figurku, která znázorňuje svědkyni. Druhým kapesníkem pak přikryla poslední figurku ležící na kraji, která znázorňuje tetu. Svědkyně dále uvedla, že se takhle otočila a figurku holčičku, která znázorňovala ji samotnou, vzala za ruku a snažila se ji otočit čelem k figurce tatínka, kdy dále popisovala, že tatínek měl ruku pod dekou, vysunul jí košilu a dělal to, kdy neměla na sobě kalhotky a na figurkách maňáskovi představujícím tatínka ukazovala, jak rukou jezdí po genitáliích maňáskova holčičky, která představuje svědkyni. Pokud byla dotázána, jak dlouho to tatínek dělal, na prstech ukázala čtyřikrát.
51. Dotazy byly dále směřovány k tomu, zda svědkyně je schopna označit různé části lidského těla, které vždy označila správně s tím, pokud jde o genitálie ženské, označila, že holky mají pipinu a kluci mají pindoura. K dotazu, zda viděla tatínkova pindou, otočila záporně hlavou.
52. Následně byl dán prostor k dotazům, kdy svědkyně na ně zodpovídala, že si o tom vykládala s maminkou, kdy to mamince ukazovala (směřovala ukazováčkem zepředu na vlastní rozkrok). Maminka se jí ptala, jestli je to pravda, že jí to skutečně tatínek dělal a S. jí řekla, že ano a právě na to maminka pak řekla, že už k tatínkovi nebude jezdit. K dotazu, zda by chtěla jezdit znovu k tatínkovi, svědkyně záporně otočila hlavou, kdy doplnila, že by jí to zase dělal.
53. K doplňujícímu dotazu obhájce, aby se specifikovalo, jakým způsobem ji obžalovaný měl osahávat na genitáliích svědkyně k dotazu, jak jí tatínek lechtal na pipince uvedla „*takovýdle kolečka*“, přičemž ukazováčkem názorně předvádí čtyři krouživé pohyby na přirození figurky ležící na zádech. Znovu zopakovala, že když jí to tatínek dělal, tak teta ležela s nimi v posteli, ale neviděla to, byla k nim otočená zády, protože už spala. K dalšímu dotazu, zda, když jí tatínek lechtal na pipince, jestli k tomu používal krém, svědkyně nesouhlasně kroutila hlavou. Stávalo se, že jí někdy svédila pipinka, to ju pak mazali někdy teta, někdy tatínek. Pokud svědkyně byla vyzvána, aby ukázala na panence, jak jí mazali pipinku, ukázala, že si lehla, zvedla ležící figurce obě nohy nad hlavu a znázornila přejíždění ukazováčku po genitáliích s tím, že když jí mazali, tak jí to hrozně studilo.
54. Pokud závěrem byla svědkyně dotázána, jestli neví, proč jí to tatínek dělal na pipince, svědkyně odpověděla „*vím, protože se mu chce*.“ K dalšímu dotazu, jestli jí to dělá ještě kvůli něčemu, odpověděla „*kvůli ničemu*“. Tím byl výslech nezletilé poškozené ukončen.
55. Soud dále formou videokonference vyslechl **znalce PhDr. Štěpána Vymětala, Ph.D.**, který je znalcem v oboru školství a kultura, odvětví psychologie, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie. Znalec v hlavním líčení ztvdil závěry znaleckého posudku, který zpracoval na nezletilou poškozenou S. H., kdy zopakoval zejména závěry zpracovaného znaleckého posudku.

Znalec po vyšetření nezletilé konstatoval, že nezletilá S. H., narozena XXXXX, se nalézá ve vývojovém stádiu předškolního věku. Chováním a sociálními projevy odpovídá počátkům mladšího školního věku. Fantazijní prožívání odpovídá věku. Úroveň vrozených mentálních schopností projevila dobrou, v horní úrovni pásma průměru.

56. Osobnost je psychosociálně nezralá. Její identifikace s věkem, pohlavím a rolí je ve většině ohledů přiměřená. Jde o dítě poslušné, klidné, hodné, pečlivé, vnímavé, spíše veselé, přiměřeně věku samostatné, uzavřenější. Zvýšena je potřeba vazby na matku, naznačená je tendence k regresi. Bez nápadností v oblasti sexuálního vývoje a chování. Aktuálně se objevily signály sociálního stažení a vyššího latentního úzkostného potenciálu bez známek zvýšené agresivity či impulzivitu. Znalec neshledal reprezentativní množství fenoménů, které by svědčily pro rozvoj duševního onemocnění dítěte. Pokud jde o vztahy na vědomé úrovni, nezletilá do rodiny řadí členy rodiny matky, se kterými bydlí. Nejbližší vztah má k matce a k tetě, sestře matky. Na nevědomé úrovni je pro ni důležitou osobou otec, objevují se však ambivalence k němu (potřeba kontaktu s ním, ale i obavy z něj). Vztah k otcově partnerce a jejímu synovi se jeví pozitivní. Na nevědomé úrovni do rodiny řadí oba rodiče, nevnímá mezi nimi konflikt. Naznačen je strach ze ztráty zájmu či pozornosti matky. Vrstevnická socializace se jeví bez nápadností.
57. Stran zátěže a traumatu znalec uvedl, že neshledal známky aktuálně prožívaného psychického traumatu s tím, že nezletilá má tendenci vyhýbat se zátěžovým či konfliktním tématům. Znalec vyšetřením nezjistil známky příznačné pro děti týrané či zanedbávané. Pokud k události došlo, neměla takovou intenzitu, aby došlo k rozvoji posttraumatického stresového prožívání, které by přetrvávalo do současnosti.
58. Ohledně projednávané věci dítě před znalcem vypovídalo obdobně jako v nahrávce pořízené matkou, odpovídalo bez latencí, slovník odpovídal věku, objevila se emoce studu, mimika a neverbalita odpovídající sdělovanému bez rozšiřování obsahu výpovědi, bez černobílého vnímání otce. Bez známek posttraumatického znovu prožívání, bez známek strachu. Vůči otci se objevují zmíněné ambivalence s obavami, událost měla být prostorově vázána do postele a časově do situace před usnutím. Dle sdělení dítěte se měla odehrát opakovaně při různých návštěvách.
59. Na základě studia dokumentace rozhovoru s vychovávající osobou, zejména však na základě vlastního psychologického vyšetření dítěte, znalec následně uzavřel, že nezletilá S. má intelekt v pásmu normy, její psychosociální zralost o něco předbíhá kalendářní věk, sexuální vývoj je bez nápadností. Schopnosti nezletilé správně vnímat prožité události a prožitý děj si zapamatovat a reprodukovat jsou dle znalce zachovány a odpovídají její věkové úrovni. Znalec nezjistil vyšetřením nezletilé S. H. patologickou lhavost ani narušení paměti dítěte. Dítě vypovědělo před znalcem obsahově obdobně jako v nahrávce pořízené matkou, odpovídalo bez latencí, slovník odpovídal věku, objevila se emoce studu, mimika a neverbalita odpovídají sdělovanému bez rozšiřování obsahu výpovědi, bez černobílého vnímání otce. Dle znalce nezletilá spíše o věci nechce s druhými mluvit, k výpovědi je motivována osobami, které se jí dotazovaly, ať matka nebo znalec. Znalec nezjistil ovlivnění výpovědi nezletilé jinou osobou či jinou událostí, ani moti.ci dítěte, proč by sdělovalo nepravdu. Znalec u nezletilé nezjistil rozvoj posttraumatického stresového prožívání v souvislosti s událostí. Pokud k ní došlo, mohla ji vnímat jako opakovanou nepříjemnou zkušenost, eventuálně nepříjemnou hru, která mohla dočasně snížit její celkovou životní pohodu a vést k sociálnímu stažení (stud, uzavřenost). Na její sociální stažení však mohla mít zároveň vliv také sociální izolace od okolí v souvislosti s opatřeními proti pandemii covid v ČR. Aktuálně znalec u nezletilé nezjistil projevy natolik silné, aby byl průkazný viktimitační proces. Nezletilá je dle znalce schopna výslechu při zajištění citlivého přístupu ve specializované výslechové místnosti a po navázání předchozího kontaktu a důvěry s tím, že doporučil, aby výslech vedla žena a byly eliminovány další cizí osoby ve výslechové místnosti z důvodů vyššího studu u dítěte.
60. Na svých závěrech znalec setrval i k dotazům stran, kdy upřesnil, že v pěti letech poškozená není schopná rozlišit četnost situací. Pokud ukazuje na prstech 5, znamená to pro dítě vícekrát. Znalec

vedl, že pokud by k události došlo pouze jednou, tak by se to takto nedalo hodnotit, dítě má svůj přirozený projev, neverbální projev, kdy i u dospělého je stanovení četnosti někdy problém. Děti dle znalce nemají běžně v 5. letech povědomí o sexualitě, nechápu to, nerozumí tomu, ale bývá běžné, že i pokud dítě nemá žádné ponětí o sexualitě, vyjadřuje stud ve vztahu k sexualitě, je k tomu naučené, neboť se např. na veřejnosti nesvlékáme, stydíme se, což dítě i takto menší pozoruje ve svém okolí a je to normální sociální chování.

61. Znalec uvedl, že u sugestibilnějších dětí je možné, že by reprodukovaly skutečnosti, které neprožily, o kterých bylo opakovaně hovořeno. Nicméně v případě zkoumané poškozené, u které byl projev k věci chudý, toto nezjistil, neboť pro to neměl objektivní podklady. Stejně tak u vyšetřované nezjistil falešné vzpomínky. Měl dostatek objektivních podkladů pro to, aby zodpovědně odpověděl na všechny kladené dotazy. Dítě je schopno časově zařadit událost např. podle toho, zda sněžilo, že to bylo v zimě nebo v létě, že se šli koupat, ale těžko se lze vyjádřit ke konkrétní události, zda má představu o tom, že se něco odehrálo před týdnem či před měsícem. Dle znalce není nic nenormálního na tom, že se děti předškolního věku snaží zavděčit některému z rodičů nebo osobě blízké, je to zcela běžné, a pokud by se měl vyjádřit k tomu, zda toto mohlo mít u nezletilé S. vliv na motI.ci výpovědi, respektive že by obsah její výpovědi ovlivnil nějaký příslib daru od matky, znalec uvedl, že nic takového vyšetřením u nezletilé nezjistil. Vyšetřením nezjistil, že by nezletilá měla tendenci zavděčit se jednomu z rodičů, například tím, že by řekla něco nepěkného o druhém z rodičů, naopak nezletilá o tom nechtěla mluvit, bylo to pro ni nepříjemné, nekonformní. Dle znalce je naprosto běžné, že pokud je dítě převážně u matky, je normální větší příklon k matce, zejména v tomto věku a na tom není nic patologického. K dotazům znovu zopakoval, že ovlivnění darem u nezletilé nezjistil.
62. Soud v hlavním líčení vyslechl znalkyni z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odvětví sexuologie **MUDr. Petru Sejblovou**, která v hlavním líčení ztvrdila závěry znaleckého posudku, který zpracovala po vyšetření obžalovaného v přípravném řízení. Znalkyně uvedla, že u obžalovaného nebyla zjištěna psychóza, tj. duševní choroba v užším slova smyslu. Jeho osobnost nejeví známky výraznější disharmonie ve smyslu specifické poruchy. U obžalovaného byly prokázány sklony k agresivnímu jednání jakožto odpovědi na situaci (partnerského) konfliktu. V minulosti trpěl škodlivým užíváním alkoholu, aktuálně dle jeho údajů alkoholické nápoje konzumuje v kontrolovaném množství, což potvrdilo i laboratorní vyšetření. Obžalovaný byl v minulosti pravidelným a dlouholetým abuserem kannabinoidů (marihuany), kterou údajně poslední rok již neužívá. Pokud lze mítí toto sdělení dle znalkyně za pravdivé, tak v inkriminované době od ledna 2020 do 19. 4. 2021 marihuanu ještě užíval. Prognóza vývoje u zneužívání návykových látek záleží na motI.ci posuzovaného dodržovat abstinenci. Znalkyně u obžalovaného nenalezla žádné příznaky, které by svědčily pro přítomnost poruchy sexuální preference typu pedofilie. Ze sexuologického hlediska je jeho sexuální vývoj již plně dokončen. Znalkyně k obžalovanému konstatovala, že pokud se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, pak jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací byly plně zachovány. Z medicínského hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný a znalkyně nenavrhla uložení žádného druhu ani formy ochranného léčení.
63. V hlavním líčení znalkyně k dotazu soudu i stran doplnila, že z kritické forenzní sexuologické praxe vyplývá, že většina pachatelů pedofilních deliktů včetně pravého incestu nejsou osoby trpící sexuální deviací typu pedofilie. Stejně je to také u znásilnění dospělých osob. Většina pachatelů těchto dvou sexuálních deliktů nejsou sexuálními devianty. Pokud by byl obžalovaný v době činu ovlivněn marihuanou, tak vzhledem k tomu, že byl dlouhodobým abuserem a má vytvořenou toleranci vůči této látce, jednalo by se u něj maximálně o nepodstatné snížení ovládacích schopností. Dle znalkyně se incestního jednání může dopustit muž s větším sexuálním libidem, i když jeho sexualita pedofilně orientovaná není. Na jeho jednání mohou mít vliv rovněž také rodinné vztahy např. vztahy disharmonické. Byť znalkyně není gynekoložka, z několikaleté

odborné praxe je jí známo, že i opakovaným zasunutím penisu nebo nějakého předmětu do pochvy nemusí vždy dojít k porušení panenské blány zejména u mladých dívek, neboť tato je velmi pružná.

64. Znalkyně k dotazu obhajoby uvedla, že sexuální vzrušivost u mužů je velmi individuální, kdy ke ztopoření penisu u některého může dojít do 1 – 2 vteřin od vizuálního impulzu. Délka útoku se nedá nijak časově specifikovat. I při běžné souloži u někoho dojde k vyvrcholení do 5 minut, některému jedinci to trvá půl hodiny, je to velmi individuální, když někteří muži to stihnou v řádech vteřin. Dodala, že jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, nemusí mít vždy sexuální podtext, neboť sexuální chování ve skutečnosti pro někoho může znamenat snahu třeba o dosažení dominance, takže motiv u různých pachatelů může být různý. To nelze vyloučit i v případech, kdy je obětí 5 leté dítě.
65. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací klinická psychologie **PhDr. Langová Šindelářová** rovněž před soudem ztvdila závěr znaleckého posudku, který zpracovala po vyšetření obžalovaného již v přípravném řízení. Znalkyně uvedla, že intelekt obžalovaného je rozvinut do pásma slabšího průměru. Z hlediska intelektového zpracování jsou pro něj náročnější situace, které v něm vzbuzují emoce. Problémové z hlediska intelektového zpracování také pro něj mohou být situace, které jsou pro něj obtížnější, v nichž se dostává do nadměrné tenze. Nicméně v oblasti intelektu znalkyně neprokázala patologické znaky. Osobnost obžalovaného je dle znalkyně nepatologicky zformovaná, normálně strukturovaná, ve svých rysech relativně vyrovnaná. Hodnotová orientace obžalovaného se nevymyká z běžného hodnotového žebříčku, velmi důležité jsou pro něj rodinné vztahy a rodina jako taková. Ke své nezletilé dceři S. má pozitivní vztah, jeho vztah k matce S. nevykazuje negativní parametry, naopak má k ní vztah pozitivní, jak na vědomé, tak nevědomé rovině, i když pozitivní méně, než k současné partnerce.
66. Obžalovaný má dle znalkyně prokazatelné sklony k agresivnímu jednání, jakožto odpovědi na situaci konfliktu. Míra i forma agrese pak bude záviset na tom, do jaké míry je obžalovaný emočně v konfliktu zaangažován. Z jeho dosavadní životní historie oblastí s nejvyšší mírou emoční zaangažovanosti byla právě oblast partnerská. Důvodně tak lze dle znalkyně předpokládat, že agrese může obžalovaný reagovat i v jiných konfliktních situacích, pokud jsou silně emočně sycené.
67. Dle znalkyně má obžalovaný tendenci zaujímat spíše dominantní než submisivní pozice a dle testu může jednat poněkud manipulativně, „*diploomaticky*“ a „*takticky*“. Ve vztahu k vyšetřované věci však do doby zkoumání (11. 2. 2022) znalkyně žádnou z těchto tendencí nezjistila.
68. Pokud jde o obranné psychologické mechanismy u obžalovaného a jeho reakce na zátěžové situace, tak dle znalkyně je nejpravděpodobnější uplatňování obranného mechanismu vytěsnění, tedy odsunutí z vědomí. Stran reakce na zátěžové situace uvedla, že obžalovaný nereaguje příliš účinně, takovou situaci neumí potřebně rozanalyzovat, nedokáže zachovat klid nebo alespoň zdání klidu. Nedokáže si dost dobře dodat odvahy, nabýt přesvědčení, že situaci úspěšně zvládne, vesměs neumí zmenšit dopad stresu tím, že by si připravil nějaké náhradní uspokojení, tj. něco, čím by v sobě nabudil pozitivní emoce a většinou se nesnaží získat radu od druhých ani se jim nesvěřuje. Neumí ze situace dost dobře uniknout, odklonit se od ní. Ze spisového materiálu znalkyně zjistila, že v situaci vyhocenějšího konfliktu může reagovat nebržděnou agresí. Obecně obžalovaný nemá sklon k nadměrnému sebeobviňování ani k apriornímu odmítání vlastní viny. Dle znalkyně je obžalovaný schopen v běžné míře vnímat prožitá události, tyto si zapamatovat a reprodukovat. Psychologickým vyšetřením znalkyně nezjistila motivační komplex, který by k vyšetřované činnosti vedl, pokud by se jí obžalovaný dopustil, neboť tento ji jednoznačně popírá. Obžalovaný je dle znalkyně schopen, pokud chce, přiměřeně sebereflexe. Pokud by bylo prokázáno, že se obžalovaný vyšetřovaného jednání skutečně dopustil, nejsou v jeho osobnosti zakotveny takové rysy, které by jeho resocializaci znemožňovaly.
69. Soud dále v hlavním líčení provedl postupem dle § 213 odst. 1, odst. 2 trestního řádu **důkazy listinné**.

70. Soud provedl důkaz doslovným přepisem zvukového záznamu rozhovoru mezi svědkyní O. ml. a nezletilou S. H., jak je již konstatováno shora v popisné části u výslechu svědkyně.
71. Soud dále provedl důkaz protokolem o ohledání místa činu - tedy bytu, kde žije obžalovaný se svědkyní I. K., na XXXXX, kdy začátek ohledání byl 28. 3. 2022, tj. více jak rok po činu. Z protokolu a z přehledného situačního plánu a barevné fotodokumentace se podává zejména dispozice bytu. K uvedenému soud zmiňuje stran výpovědi obžalovaného a svědkyně K., že i pokud by byly dveře do ložnice otevřené, pak s ohledem na příčky by mohla svědkyně do ložnice vidět pouze od sporáku a už nikoliv z další části místnosti kuchyně. Tento závěr soudu však není nijak podstatný s ohledem na to, že z výpovědi svědkyně vyplynulo, že se pohybovala i různě po bytě, odešla do koupelny, na toaletu, apod. Podstatné však zůstává, co vyplývá z hodnověrné výpovědi nezletilé poškozené, že k jednání, kterým byl obžalovaný tímto rozsudkem uznán vinným, došlo v okamžiku, kdy ležela s obžalovaným v posteli, kde na druhé straně postele ležela svědkyně K., tj. nebyla v kuchyni či jinde v bytě. Stejně tak soud nepovažuje za průkazné s ohledem na časový odstup jednoho roku, kdy došlo k ohledání místa činu od doby spáchání skutku, jak je zachyceno na fotodokumentaci z místa činu, kde a jaké se nachází povlečení či deky v ložnici či obývacím pokoji.
72. Protokol o provedení zálohy dat MT a protokol o provedení analýzy zajištěného videosouboru se týkají zajištění propojení mobilního telefonu, který vydala H. O. 19. 4. 2021 a jeho propojení s počítačem a přenos dat, který umožnil následné zajištění videosouboru s doslovným přepisem zvukového záznamu rozhovoru svědkyně O. s nezletilou poškozenou.
73. Z lékařské zprávy ze dne 21. 4. 2021, kterou vystavila Ambulance gynekologická, Krajské nemocnice Tomáše Bati, a. s., se podává, že vyšetření byla podrobena S. H., narozena XXXXX, se závěrem „zevní genitál normálního vzhledu bez zánětlivých změn a známek poškození, panenská blána bez známek porušení“.
74. Soud dále provedl důkaz zprávou Mateřské školy XXXXX, kterou zpracovala ředitelka školy dne 14. 5. 2021, kdy tuto školu navštěvuje nezletilá S. H. od září 2019. Ze zprávy bylo zjištěno, že její docházka je pravidelná, úrovně dovedností a vědomostí odpovídají věku, vývoj nezletilé probíhá dle normy. Je spíše klidnější, rozvážné povahy, velmi pečlivá, mezi vrstevníky nijak nevyčnívá ve smyslu rušivého elementu. K vrstevníkům je vstřícná a přátelská. Po návratu do školky od 10. 5. 2021 po covidových opatřeních však byla zaznamenána patrná změna v chování nezletilé směrem k vrstevníkům i k pedagogům, kdy výrazně omezila kontakt s vrstevníky, byla spíše tichým pozorovatelem, výjimkou byl její kamarád M. Dříve nezletilá spontánně vyprávěla, co zažila, co jí maminka koupila, nyní společnost dospělé osoby nevyhledává a spontánně nekomunikuje. Autoritu dospělého však akceptuje bez obtíží, vše plní jak má. Prvky sexuálního chování ani jiné neadekvátní projevy pozorovány nebyly. Péči o nezletilou zajišťuje matka a babička, které s ní sdílejí společnou domácnost, nezletilá má k oběma krásný vztah. Dříve občas zmiňovala otce, že k němu jde na víkend, nikdy však nemluvila o zážitcích s ním, nyní o otci nehovoří. Ředitelka školy ve zprávě uzavírá, že konstatuje, že jsou patrné změny v chování ve smyslu uzavření se do sebe a omezení interpersonálních vztahů ve vztahu k vrstevníkům i k dospělým. Celkově nezletilá působí spíše smutně bez výraznějších projevů radostných emocí.
75. Městský úřad v XXXXX k věci podal opakovaně zprávy, kdy z prvé dne 26. 4. 2021 vedoucí odboru sociálního, oddělení sociálněprávní ochrany konstatovala, že bylo provedeno šetření v domácnosti nezletilé 23. 4. 2021, spisovou dokumentaci vedou na OSPOD XXXXX od 2. 10. 2017 do 27. 11. 2017 z důvodu narušování občanského soužití a následně opatrovnické záležitosti. Ze zprávy se podává, že nezletilá obývá s matkou byt XXXXX, XXXXX, kdy jde o byt 4 + 1, S. se jevila jako komunikativní dívka, neměla problém navázat hovor, po dobu rozhovoru pracovnice s matkou si hrála s babičkou v pokoji, předvedla, jak umí točit kruhem, dělat kotouly. Matka uvedla, že po dobu soužití s otcem nezletilý byl jejich vztah bouřlivý, ten byl často pod vlivem alkoholu, agresivní a docházelo k psychickému i fyzickému týrání matky a musela často zasahovat policie. Ve

zprávě se zmiňuje, že obžalovaný je otcem nezletilé s odkazem na rozsudek Okresního soudu ve XXXXX ze dne 26. 4. 2017, č. j. XXXXX, kterým byla nezletilá S. dle dohody rodičů svěřena do péče matky (tento listinný důkaz soud rovněž provedl v hlavním líčení), ze kterého se podává, že rodiče v řízení o svěřeni do péče, určení výživného a úpravu styku uzavřeli dohodu. Soud dohodu schválil stran o svěřeni nezletilé S. H. do péče matky a otci bylo stanoveno výživné 3 000 Kč měsíčně. Styk upravován nebyl. Ze zprávy OSPOD se dále podává, že od roku 2019 se rodiče dohodli na tom, že otec se bude s nezletilou S. stýkat každý druhý víkend od soboty do neděle. Kontakt nezletilé a otce by měl proběhnout od 1. 5. do 2. 5. 2021. Matka sdělila, že S. v poslední době nechce ke svému otci jezdit a že od S. získala informace, že když je S. u otce, spí v jedné posteli s otcem a jeho přítelkyní. Otec se dívá na televizi, tráví hodně času na mobilu a se S. si nehraje.

76. Ve zprávě z 2. 12. 2021 je zmíněno, že od 26. 4. 2021, kdy byla na vyžádání policie zaslána ze strany OSPOD XXXXX zpráva o prošetření poměrů v rodině nezletilé S. H., byla OSPOD XXXXX s matkou v telefonickém kontaktu, kdy zjišťovala aktuální situaci, stav nezletilé, zda se otec snaží matku kontaktovat. Bylo zjištěno, že otec matku kontaktoval pouze jednou poté, co byl předvolán k prvnímu výslechu na policii, nedožadoval se styku se svou dcerou. Dcera o otci doma nechce mluvit, neptá se na něj, nechce k němu jezdit. Ze zprávy se podává, že matka nezletilé respektovala doporučení, aby z důvodu možného ovlivnění a zkreslení výsledku plánovaného pohovoru u soudního znalce vyčkala s návštěvou psychologa.
77. Ze zprávy z 16. 2. 2022 bylo zjištěno, že OSPOD XXXXX nadále monitoruje situaci v rodině nezletilé s tím, že nedošlo v rodině k větším změnám. OSPOD neshledal důvod k nařízení výchovných opatření. Matce nezletilé je poskytováno poradenství. Aktuální stav dcery hodnotí matka jako stabilizovaný.
78. Soud dále provedl důkazy listinné k osobě obžalovaného. Zaměstnavatel obžalovaného XXXXX, k svému zaměstnanci M. H. uvedl, že u nich pracuje od 1. 9. 2015 na pozici dělníka, obsluha strojních zařízení, pracovní morálku hodnotí jako vcelku spolehlivou., obžalovaný pracovní kázeň nijak neporušil. Je spíše introvertní povahy, průměrný měsíční výdělek 27 310 Kč.
79. Soud měl k dispozici zprávy z města XXXXX, kde se měl obžalovaný dopouštět přestupků proti občanskému soužití a to opakovaně. Soud provedl důkaz příkazem Městského úřadu XXXXX, odboru evidenčně – správní, oddělení správních deliktů ze dne 5. 4. 2018, ze kterého se podává, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., kterého se dopustil 29. 9. 2017 ve 22:04 hod. v XXXXX, v činžovním domě XXXXX, v XXXXX, kdy úmyslně neuposlechl výzvy úřední osoby zasahujícího policisty, dále přestupkem dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., kdy znevážil postavení úřední osoby při výkonu pravomoci, kterého se dopustil 29. 9. 2017 na témže místě, v téže době, kdy znevážil postavení zasahujícího policisty. Výroky, které jsou zde uvedeny, a na témže místě se dopustil téhož přestupku vůči dalšímu zasahujícímu policistovi. Dalšího přestupku se dle § 7 odst. 1 písm. c) bod I, zákona o přestupcích, se na témže místě dopustil vyhrožováním paní J.V. vulgárními výrazy a výhrůzkami zabitím a dalším fyzickým napadením, bušení na zavřené dveře bytu. Téhož dne na témže místě se dopustil téhož přestupku vůči H. O., které vyhrožoval zabitím, vypleskáním, at' zdechne. Za tyto přestupky byla M. H. uložena pokuta ve výši 2 500. Dalších přestupků se dle příkazu Městského úřadu v XXXXX z 12. 11. 2018 obžalovaný dopustil 7. 5. 2018 vůči H. O., které opakovaně zvonil na zvonek od bytu, čímž se dopustil přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod III, zákona o přestupcích, kdy téhož přestupku se dopustil vůči H. O. 13. 5. 2018, kdy jí opakovaně posílal hanlivé zprávy, čímž ji neustále sleduje a obtěžuje. Za tyto přestupky mu byla uložena správní pokuta 3 000 Kč. Pokud jde o přestupky z 29. 9. 2017, pak z výpisu přestupků se podává, že ve 23:16 hodin byla u obžalovaného provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem 2,69 promile alkoholu v dechu a byl umístěn do protialkoholní záchytné stanice v Kroměříži. Slovního vyhrožování se pak obžalovaný měl vůči H. O. dopouštět 11. 5. 2018.

80. Obžalovaný v hlavním líčení své přestupky zdůvodnil tím, že to byla taková Itálie, která byla vzájemná. S odstupem času svého jednání lituje, vše bylo zbytečné.
81. Soud provedl důkaz opisem z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný byl odsouzen trestním příkazem Okresním soudem v XXXXX 23. 4. 2012, č. j. XXXXX pro přečiny týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen za současného vyslovení dohledu na zkušební dobu v trvání 1 roku. Zkušební doba trvala do 5. 8. 2013. Dne 4. 12. 2014 bylo konstatováno osvědčení.
82. Městský úřad XXXXX, odbor sociální, oddělení sociálněprávní ochrany 27. 6. 2022 soudu zaslal zprávu, že otec nezletilé přímo v této věci jejich oddělení nekontaktoval. V roce 2018, když byl u Okresního soudu ve XXXXX projednáván návrh matky nezletilé S. na úpravu rodičovské odpovědnosti, pak v rámci opatrovníka jednali i s otcem, tedy obžalovaným, uvedl, že pobývá v XXXXX na Ubytovně XXXXX a aktuálně se vidá s dcerou vždy v pátek a během víkendových dnů vždy po několika hodinách. Projevil obavy, že by mu matka v kontaktu s dcerou bránila, nicméně u soudního jednání na úpravě styku s nezletilou dcerou netrval a soud v této části řízení zastavil. Naopak v květnu 2018 se na oddělení obrátila matka nezletilé S. s tím, že otec se domáhá kontaktu s dcerou každý den, nerespektuje její denní režim, když se jednalo o dvou leté dítě, které chodí po obědě spát, otec jí vyhrožuje, číhá na ně před domem, bylo matce poskytnuto poradenství. 11. 5. 2018 matka opakovaně sdělila, že jí otec nezletilé vyhrožuje, že pokud nevyhoví jeho požadavkům na kontakt s nezletilou, že si to nějak zařídí, nebude se s ní špinit a matka má z otce strach. 28. 5. 2018 pak bylo úřadu doručeno oznámení Policie ČR, ze kterého bylo zjištěno, že otec nezletilé M. H. narušil občanské soužití tím, že urážel matku vulgárními výrazy, urážel i její rodinu a věc bude projednávat přestupkové oddělení. Z úředního záznamu vyplynuly skutečnosti, které soud zjistil z přestupkového řízení.
83. K uvedené zprávě obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že hodně věcí tam bylo smyšlených, nejdřív vídal malou nepravdivost, pak začala být nějaká pravidelnost, nějakým způsobem se domluvili s matkou nezletilé.
84. Po takto provedeném dokazování obžalovaný po poradě s obhájcem navrhl doplnit dokazování o fotodokumentaci týkající se společných výletů a dovolených s nezletilou, ze kterých je evidentní, že obžalovaný nemohl páchat jednání, které je mu kladeno za vinu. Dále navrhl vyslechnout svědkyně M.H. a L.H. z XXXXX, které vídával obžalovaný se svou dcerou pravidelně pětkrát až šestkrát do roka, když trávili víkend na chatě u paní H., kde přespával s nezletilou rovněž mimo domov. Navrhl dále, aby soud provedl důkaz termíny konání hokejových utkání za období leden 2020 – duben 2021, ze kterých bude vyplývat, že pravidelně každý víkend v pátek nebo v sobotu probíhal přímý přenos utkání extraligy ledního hokeje, přičemž z tohoto důkazu by mělo vyplynout, že v uvedeném čase okolo 19:30 hod. běžně probíhal přímý přenos a obžalovaný hokej sledoval a nemohl uspávat svoji dceru.
85. Státní zástupkyně k uvedeným návrhům sdělila, že je považuje za nadbytečné, když s nimi nelze prokázat, jestli k žalovanému jednání docházelo nebo nikoliv.
86. Soud tyto nové důkazní návrhy obhajoby pro nadbytečnost zamítl a to z důvodu, že k jednání obžalovaného ve smyslu podané obžaloby a jak se podává z výpovědi nezletilé mělo dojít více jak jedenkrát v období od ledna 2020 do 19. 4. 2021 v ložnici v bytě obžalovaného, a nic na tom nemění fakt, který by potvrdily svědkyně M.H. a L.H., u kterých měl na chatě s nezletilou dcerou pětkrát až šestkrát do roka být na víkendu, když obžalovaný ani nespécifikuje v kritické době, který víkend se tak mělo stát a je s podivem, že na tuto skutečnost si obžalovaný nevzpomněl po celé přípravné řízení ani poté, kdy mu byla doručena obžaloba a bylo provedeno prvé hlavní líčení, ke kterému již navrhoval důkazy, kterým soud vyhověl. Stejně tak soud nepovažuje za podstatné provádět důkaz termíny hokejových utkání za kritické období, kdy měly probíhat extraligová utkání

ledního hokeje, kdy byť by soud obžalovanému uvěřil, že každý pátek či sobotu od 19:30 hod. sledoval v místě bydliště přenos extraligového utkání, nevyvrací to skutečnost, že následně šel spát do ložnice, kde spala i nezletilá a dle výpovědi nezletilé i svědkyně K. a kdy právě v tomto okamžiku se měl dopustit jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, tedy nikoliv v okamžiku uspávání nezletilé, jak tvrdí obžalovaný, ale v okamžiku, kdy již dle výpovědi nezletilé skončilo uspávání, byla vypnuta televize, svědkyně K. byla otočená zády a dle nezletilé spala. S ohledem na rozsah dokazování a hodnověrnost provedených důkazů, jak bude rozvedeno níže, má soud za to, že odročování hlavního líčení a provádění těchto nadbytečných důkazů by jen zbytečně prodlužovalo trestní řízení.

87. Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech soud dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku.
88. Obžalovaný od počátku trestního řízení svoji vinu popírá. Na svoji obhajobu uvedl jednak, že nebyla reálná možnost, aby k uvedenému jednání vůči jeho nezletilé poškozené dceři S. došlo v jeho bytě ve XXXXX, XXXXX, že mohlo dojít u nezletilé k záměně popisovaného jednání s tím, jak ji mazával krémem proti opruzeninám, či nebylo z časových důvodů možné, aby v době, kdy at' on či jeho družka svědkyně K. či v ojedinělých případech ji její syn svědek K. uspávali nezletilou poškozenou, že by k tomuto jednání mohlo dojít. Obžalovaný dále poukázal na neshody s matkou nezletilé svědkyní H. O. zejména v počátcích jejich vztahu, kdy bydleli ve společné domácnosti, kdy nezletilá se narodila až v podstatě do doby jejich rozchodu.
89. Soud se v rámci dokazování vedle dalších skutečností zaměřil zejména na okolnosti, kterými podporuje svoji obhajobu obžalovaný. K této je třeba říci, že provedenými důkazy byla zcela jednoznačně vyvrácena. Pokud obžalovaný namítl, že chyba je na straně matky nezletilé poškozené svědkyně H. O., pak popisoval jejich ne zcela bezproblémové soužití do prosince roku 2018. Nicméně obžalovaný se v rámci své výpovědi opakovaně vyjádřil k tomu, že v následujícím období zejména, když získal vlastní bydlení ve XXXXX, v polovině roku 2019, se začal intenzivněji stýkat s matkou své nezletilé dcery S., kdy požadoval, aby nezletilá poškozená mohla pobývat i u něj. Dle obžalovaného probíhala komunikace naprosto bez problémů, matka nezletilé poškozené mu umožnila, aby si dceru i přes její v podstatě nízký věk, kdy jí tehdy byly 3 či 4 roky, jednou za 14 dní brával na celý víkend. Obžalovaný zmiňuje výslovně ve své výpovědi opakovaně, že s dcerou, tak i s matkou byl rozhodně nad míru spokojený, vztah s matkou nezletilé měl výborný. Sám obžalovaný a stejně tak další svědkové z řad osob žijících ve společné domácnosti s obžalovaným či i další slyšení svědkové nesdělili nic negativního ke svědkyni O. stran jejího vztahu k obžalovanému v rozhodné době. Nic tak nespovídá pro závěr, že by svědkyně O. nezletilou poškozenou měla navést k tomu, aby uvedla nepravdivé okolnosti o tom, že se jí otec dotýká na intimních partiích. Ostatně takto výslovně tuto námitku obžalovaný ani ve své výpovědi neprezentoval, nicméně v průběhu řízení a způsobu vedení obhajoby byla tato možnost nastíněna. K tomu je třeba odkázat i na závěry znalce PhDr. Štěpána Vymětala, Ph.D., který mj. uvedl, že nezjistil ovlivnění výpovědi nezletilé S. H. jinou osobou či jinou událostí či motivací dítěte, proč by sdělovalo nepravdu. Nezletilá poškozená má dle znalce intelekt v rámci normy, k otci měla pozitivní citovou vazbu, její schopnosti správně vnímat prožité události a prožitý děj si zapamatovat a reprodukovat jsou u ní zachovány a odpovídají její věkové úrovni. Soud konstatuje, že nemá za důkazně podložené možné ovlivnění výpovědi nezletilé poškozené zejména její matkou svědkyní H. O., kdy i výpověď svědkyně H. O. hodnotí jako hodnověrnou, snažící se bez zaujetí popsat, s čím se jí svěřila nezletilá dcera. Z jejího postoje před soudem rozhodně nebylo patrné, že by měla negativní vztah k obžalovanému a to i přesto, co mělo vyjít najevo a co je předmětem trestního řízení. Soud proto neshledal důvodnou obhajobu, že by nezletilá poškozená měla být kýmkoliv navedena ke lživému obvinění obžalovaného.
90. Stran dalších námitek obžalovaného, že ke skutku nemohlo dojít v bytě, který obývá, je třeba uvést, že naopak po provedeném dokazování měl soud k dispozici dostatek hodnověrných důkazů

k závěru, že k nezákonnému jednání ze strany obžalovaného, který byl tímto jednáním uznán vinným, vůči své nezletilé dceři S. docházelo právě během víkendů, kdy mu byla nezletilá poškozená po dohodě s její matkou svěřena do jeho péče. Dle výpovědi nezletilé poškozené se podává, že k tomu, kdy se jí obžalovaný - její otec pod pokrývkou dotýkal prsty na obnažených genitáliích a sáhl jí do genitálu, docházelo v době, kdy s ním ležela na manželské posteli společně s jeho družkou svědkyní K., která ležela pod jednou dekou a byla otočená a nezletilá ležela pod dekou společně s otcem, měla na sobě noční košili, byla bez spodního prádla. Tedy k uvedenému jednání, kterým byl obžalovaný uznán vinným, docházelo v době, kdy nešlo o pouhé uspávání nezletilé poškozené či natírání opruzenin po koupání, jak tvrdí obžalovaný a svědkyně K., ale v pozdější době, kdy již byla vypnutá televize (tj. obžalovaný se již tedy neřadil ani na sportovní zápas), a všichni byli uloženi ke spánku. Nezletilá poškozená při výslechu za pomoci panenek představujících ženskou, dětskou a mužskou figurku, kapesníčků, které představovaly deky, nejen názorně ukázala, kdo kde ležel a jakou dekou byl přikryt, ale rovněž i náležitě výstižně v rámci svých odpovědí popsala, co se jí stalo. Soud má za to, že takto malé dítě, kterým v době výslechu nezletilá poškozená byla, kdy jí bylo 5 let, není schopné si zapamatovat a vůbec být instruováno, jak má odpovídat na jaké dotazy, kdy by i případně osoba, která by takto malé nezletilé dítě měla k výpovědi navádět, nemůže předvídat všechny dotazy, které dítěti při výslechu budou kladeny. Soud se ztotožňuje se závěry soudního znalce a výpověď nezletilé hodnotí jako konzistentní, neměnnou, kdy popisuje skutkový děj přesvědčivě a je možné z něj vycházet.

91. Tomuto výslechu předcházelo prvotní zjištění ze strany matky svědkyně H. O. a rovněž její babičky svědkyně V. O., kdy poslední jmenovaná uvedla, že když šla s vnučkou domů ze školky, tak ta se jí mimoděk svěřila, že jí tatínek dělal škaředé věci. Svědkyně s ohledem na choulostivost celé věci zareagovala správně a blíže věc s nezletilou nerozváděla, nicméně svěřila se dceři. Nezletilá dle výpovědi svědkyně řekla ve čtvrtek 15. 4. 2021 babičce, že nechce jít v pátek k tatínkovi, ale že jí neřekne proč, v pátek svědkyně dceru S. předala obžalovanému a v neděli ji dovezli zpět. Svědkyně uvedla, že nezletilá poškozená plakala, původně k otci nechtěla, ale nakonec to nějak udělali, že v pátek odjela. Když se nezletilá dcera ke svědkyni v neděli 18. 4. 2021 vrátila, vzala si ji svědkyně do pokoje, ptala se jí, proč nechce jezdit k tatínkovi a spontánně zapnula nahrávání na mobilním telefonu. Nelze pominout, že při tomto sdělení před soudem svědkyně H. O. začala plakat, což svědčí o tom, že i s odstupem času vzpomínka na tuto situaci má na ni stále negativní vliv. Tímto záznamem byl proveden důkaz, kdy byl jednak čten, jednak byl přehrán, a z něj se podává, že je v délce 1,49 minut a nezletilá k dotazu matce, proč nechce jezdit k tatínkovi a co nechtěla říct babičce, sděluje, že jí tatínek lechtá do pipinky tak, jak to nemá dělat, a že jí o tom zakázal mluvit jak on, tak teta (svědkyně K.), tak M. (svědek K.). Pokud byla matkou dotázána, jestli jí to ukáže, jak to dělal, nezletilá poškozená odpověděla, že by to radši neměla chtít vidět, že je to škaředé, že jí to lechtá.
92. Pokud obhajoba zejména v rámci závěrečného návrhu nastiňuje, že k této výpovědi měla být nezletilá poškozená motivována matkou, která jí měla slíbit nějaký dárek, soud konstatuje, že z doslovného přepisu i z přehraného záznamu se nepodává, že by svědkyně H. O. jakýmkoliv způsobem nutila, přesvědčovala nezletilou k výpovědi, zaznamenaný rozhovor je velmi klidný, tichý, diskrétní. Svědkyně H. O. v hlavním líčení k dotazům doplnila, že dcera jí dále uvedla další detaily k tomu, kdy se to stalo, že to bylo v době, že jí tatínek dával prsty do pipinky, když to bylo pod peřinou, než usnula, že měla noční košilku bez kalhotek a že se jí to nelíbilo. Svědkyně H. O. uvedla, že snad k obdobnému jednání mělo dojít asi rok a půl zhruba zpátky, kdy se jí nezletilá svěřila o něčem podobném, tatínek si s ní hrál na pipinku. Nezletilá poškozená matce ukázala, že si tehdy stoupla, roztáhla nožičky, tatínek se ohýbal a díval se jí na pipinku a chtěl, aby se dívala i na něj. Tehdy na to svědkyně H. O. reagovala tak, že zavolala svědkyni K., ať si s obžalovaným promluví, kontaktovala obžalovaného, ten se tomu smál, domluvili se na tom, že si svědkyně nepřeje, aby obžalovaný nezletilou koupal nebo převlékal, aby to dělala pouze jeho přítelkyně a že pokud se stane něco podobného, že na ně dva už se neobráť. To bylo v době, kdy nezletilé

poškozené mohly být 3 roky, pak už se o tom s dcerou nebavila. I z uvedeného je patrné, že svědkyně H. O. nejednala nijak ukvapeně, když k jistým náznakům nevhodného sexuálního chování ze strany obžalovaného mělo dojít již ve věku 3 let nezletilé poškozené. Svědkyně věc neřešila překotným oznámením na policii, ale snahou vše si vysvětlit, jak s obžalovaným, tak s jeho přítelkyní svědkyní K., která na toto sdělení měla reagovat zděšeně a slíbit, že od té doby bude koupat nezletilou pouze ona, obžalovaný vše znevažoval a nijak blíže nevysvětlil. Soud tak hodnotí postup matky nezletilé poškozené v nyní projednávané věci za rozhodně nikoliv neobjektivní, vedený snahou obžalovaného očernit, falešně obvinít, ale nejdříve si co nejlépe hodnověrným způsobem i za pomoci nahrávky na mobilní telefon ověřit u nezletilé poškozené, co se stalo, a následně věc oznámit za užití i této nahrávky na policii. Soud tak jednoznačně vylučuje, že by nezletilá poškozená vypovídala nehodnověrně a že by byla ke své výpovědi kýmkoliv navedena případně nějakým způsobem negativně či pozitivně motivována.

93. Stran obhajoby obžalovaného, že se uvedeného jednání nemohl dopustit, neboť v době uspávání nezletilé např. venčil psa nebo se díval na sportovní utkání, je třeba zopakovat, co již zmínil soud shora, že k uvedenému trestnému jednání obžalovaného nedocházelo v době, kdy měl venčit psa nebo sedět u televize, ale kdy už všichni společně i se svědkyní K. leželi v posteli, svědkyně K. spala otočená zády a toho měl využít obžalovaný a dopustit se sexuálně motivovaného trestného jednání vůči nezletilé dceři. Přes toto zjištění soud věnoval náležitou pozornost ověření obhajoby obžalovaného, kdo uspával nezletilou poškozenou. Bylo zjištěno, že tak činil střídavě obžalovaný se svědkyní K., kdy k tomu docházelo, že to nebylo jednoznačně stanoveno, že to i dle obžalovaného i dle svědků K. a K. docházelo v době po 20., 21. hodině, i když někdy se mohlo stát, že v tuto dobu si ještě hrála nebo ještě večerela s tím, že obžalovaný chodíval někdy sám, někdy i s nezletilou venčit psa, což mohlo být v 21, 22 hodin. Svědkyně K. k tomu uvedla, že nezletilou poškozenou dávali spát v 19, 19:30 či 20 hodin, bývalo to různé, někdy mohla jít spát až ve 22:30 hodin či ve 23 hodin, takže ani tato obhajoba obžalovaného není relevantní jestli v okamžiku, kdy nezletilá, která dle svědkyně K. chodila spát od 19 až třeba po 22, 23 hodin, kdy se díval na televizi nebo šel venčit psa, když ke skutku či opakovaným skutkům opakovaně mělo docházet již v době, když všichni 3 leželi v posteli, tj. poté, kdy byl vyvenčený pes a kdy už se nikdo na televizi nedíval. Stran venčení psa svědkyně M. - jedna ze sousedek obžalovaného a svědkyně K. uvedla, že je zná pouze jako běžné sousedy, je pejskařka, takže se potkávali v různých hodinách, když psy venčili, nějak blíže se nebavili, pozdravila je a nic bližšího k věci neuvedla. O hodnověrnosti výpovědi svědkyně M. soud nepochybuje, nicméně ji považuje za málo vypovídající, nemající podstatný vztah pro rozhodnutí ve věci samé. Obdobný závěr soud činí i ve vztahu k výpovědi svědka H. st., který vypovídal velmi obsírně, ale nikoliv k rozhodným skutečnostem, ke kterým se ani vyjádřit nemohl, neboť žije v XXXXX, a jak sám uvedl, do XXXXX jezdí velmi sporadicky, spíše výjimečně, neví, kdy se narodila jeho vnučka S., neví kolik je jí roků, kdy ji viděl naposled, snad možná před rokem na Barum rally, na společné večeri, které se účastnila i její matka H. O. Pokud nastiňuje svědek H. st. nějaké problémy v soužití obžalovaného jeho syna se svědkyní H. O., tak je směřuje do období, kdy žili ve společné domácnosti a nikoliv do doby pozdější, kdy absolvovali společnou dovolenou či společnou večeri. Tvrzení svědka H. st., že mu před nějakou dobou měla svědkyně H. O. telefonovat a sdělit mu, že jeho syn je trestně stíhán a že půjde sedět, soud nepovažuje za podstatné sdělení, když není ničím výjimečným, že osoby v rodinném vztahu nebo vztahu obdobném si tyto skutečnosti sdělují a rozhodně tuto skutečnost nelze přičítat nijak k tíži svědkyně H. O. nebo že by měla snižovat její hodnověrnost.
94. Pokud jde o výpovědi svědků K. a K., že nezletilá poškozená S., která u nich pobývala každý druhý víkend je osobou lživou, když dle závěrečného sdělení obhájce 9 z jejich 10 tvrzení je lživé, pak soud podrobným výsledkem těchto svědků se snažil objasnit hodnověrnost jejich tvrzení a dobral se toho, že svědkové K. a K. značně nadsazují stran údajné bájné lhavosti nezletilé S., kdy popsali pouze jeden případ, kdy nezletilá si měla vymýšlet, to když chtěla použít počítač s tím, že doma to má dovoleno a pokud se na to dotazovali její matky, tak jim bylo sděleno, že doma to dovolené

nemá. Další případ si ani svědkyně K. ani svědek K. nebyli schopni vybavit. Svědek K. vypovídal před soudem umírněněji, než v přípravném řízení, kdy mírnil svá tvrzení, kdy pokud mu bylo předestřeno, že v přípravném řízení uváděl, že každý víkend nezletilá lhala a to hodně krát a sám to odhaduje na stokrát, pak svědek K. v hlavním líčení vysvětlil, že to značně přecenil a sám popsal pouze tento jediný případ. Ostatně pokud jde o výpověď svědka M. K., soud má za to, že ani v přípravném řízení se nijak blíže nevyjadřoval ke skutečnostem, které se týkaly toho, co se dělo v ložnici nejen při uspávání nezletilé, kterého se sám účastnil dle svého tvrzení pouze dvakrát, ale již vůbec mu nebylo známo, co se děje v ložnici, pokud byla jeho matka svědkyně K. s obžalovaným a nezletilou poškozenou v ložnici sami, neboť on měl v bytě 3 + 1 vlastní pokoj. S nezletilou se vídával zřídka a to nikoliv všechny víkendy jednou za 14 dní, kdy nezletilá dle dohody rodičů pobývala u svého otce, ale pouze některé víkendy, protože i rodiče svědka M. K. byli dohodnuti na střídavé péči, kdy 1 týden byl u otce, 1 u matky, pak se to i měnilo, takže některé víkendy se i za těch 14 dní s nezletilou poškozenou vůbec neviděl. Svědek K. popsal, jak trávil den u matky s tím, že je náruživým hráčem her na počítači, kterým se věnuje 6 – 8 hodin, přitom mívá na uších sluchátka, takže v podstatě neví, co se v domácnosti děje. Sám uvedl, že byt' se někdy věnoval nezletilé poškozené, ke které má kladný vztah a označuje ji jako sestru, tak pobýval zejména v odpoledních, večerních hodinách venku se svými kamarády. Z výpovědi svědka se tak podává, že žil způsobem života, jak je u osob jeho věku obvyklé, mnoho času, hodiny trávil na počítači se sluchátky na uších nebo s kamarády venku, takže stěží mohl popsat objektivně soužití obžalovaného, svědkyně K. a nezletilé poškozené v době, kdy se nikoliv velmi často ve společné domácnosti nacházel. Soud považuje za vhodné zmínit, že ze způsobu, jak vypovídali svědkové K. zejména v přípravném řízení a svědkyně K. nejen v přípravném řízení, ale i v hlavním líčení, kdy uváděli skutečnosti, které jsou v podstatě shodné a svědčí spíše pro to, že se na způsobu výpovědi v některých směrech domluvili a nevypovídají zcela objektivně, hodnověrně, ale výrazně ve prospěch obžalovaného. Soud tyto osoby považuje za osoby blízké obžalovanému, svědek K. ho považuje za svého druhého otce, mají k němu blízko, takže mají důvod obžalovanému svými výpověďmi pomoci a vyvinut ho. V této části nelze nezmínit výpověď svědka K., že s kým S. spala pod peřinou, mu objasnila matka, obžalovaný a matka se ho ptali, zda by byl ochotný vypovídat a řekli mu, o co jde. Z uvedeného vyplývá, že to byl svědek K., který byl ovlivněn, a byly mu sděleny skutečnosti mu neznámé, o kterých následně svědčil zejména v přípravném řízení.

95. Pokud jde o podrobné popisování obžalovaného a svědkyně K., jak často a jakým způsobem natírali mastí opruzeniny nezletilé poškozené, která se dle jejich výpovědi velmi často počurávala a proto trpěla na opruzeniny, pak je třeba zmínit výpověď svědkyně H. O., která uvedla, že nezletilá S. od 3 let chodila do školky a to se již počurávala jen výjimečně, a pokud jde o opruzeniny, tak po třetím roku věku to bylo také výjimečné, když například bylo horko a potila se. Z uvedeného má soud za to, že ani v tomto směru obžalovaný a svědkyně K. nevypovídají zcela pravdu, mohli občas nezletilou S. při opruzeninách natírat mastí, ale nedělo se tak rozhodně často, jak vypovídali. Za podstatné soud však považuje skutečnost, že nezletilá poškozená zcela jasně odlišuje mezi natíráním mastí a mezi tím, jak ji otec osahával, lechtal na přirození a strkal jí prst do přirození v době, kdy již leželi všichni 3 na posteli, a teta spala a nezletilá poškozená byla pod společnou dekou obžalovaného, který ji na obnaženém přirození takto zneužíval, takže ani v tomto směru neshledává soud obhajobu obžalovaného a tvrzení svědkyně K. nijak relevantním.
96. Pokud je osobami blízkými obžalovanému naznačováno, že je dobrým otcem, který má rád svou dceru nezletilou poškozenou S., miluje ji a nebyl by schopen takového jednání se dopustit, pak je třeba odkázat na závěry znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odvětví sexuologie a oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, kdy znalkyně sexuoložka k osobě obžalovaného sdělila, že intelekt u obžalovaného nezjistila psychózu, tj. duševní chorobu v užším slova smyslu, jsou u něj však prokázány sklony k agresivnímu jednání, jakožto odpovědi na situaci partnerského konfliktu. Obžalovaný v minulosti trpěl škodlivým užíváním alkoholu a v minulosti byl rovněž pravidelným a dlouholetým abuserem cannabinoidů (marihuany), kterou údajně

poslední rok neužívá (z čehož se podává, že v době, kdy se měl jednání vůči nezletilé dopouštět, marihuanu ještě užíval, jak ostatně potvrzuje nejen obžalovaný, ale rovněž svědkyně H. O.). Znalkyně u obžalovaného nenalezla žádné příznaky, které by svědčily pro přítomnost poruchy sexuální preference typu pedofilie. Pokud se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, dle znalkyně jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací byly plně zachovány. Znalkyně v hlavním líčení upřesnila, že z forenzní sexuologické praxe vyplývá, že většina pachatelů, pedofilních deliktů včetně pravého incestu nejsou osoby trpící sexuální deviací typu pedofilie. Pokud jde o motI.ci jednání obžalovaného k jednání, které je mu kladeno za vinu, znalkyně uvedla, že někdy hraje poměrně významnou roli sexuální apetit pachatele, takže muž se s větším sexuálním libidem může snáze dopustit pedofilního deliktu, i když jeho sexualita pedofilně orientovaná není. Znalkyně upřesnila, že pokud jde o rychlost sexuální vzrušivosti a ztopoření penisu mužů je to velmi rozdílné, ale klidně může dojít do jedné až dvou vteřin od vizuálního impulzu. Znalkyně doplnila, že pokud jde o její odbornou praxi, pokud se takového jednání dopouštějí muži či ženy na malých dětech, zda to vždy musí mít sexuální podtext, uvedla, že tento sexuální podtext tam vždy nemusí být, protože sexuální chování ve skutečnosti může pro někoho znamenat snahu třeba o dosažení dominance, snahu podvolit si toho druhého jedince nebo ukázat mu svoji moc, sílu. Cílem konkrétního pachatele nemusí být docílení uspokojení, ale docílení moci a někoho si zmanipulovat, nemůže to vyloučit i v případě, že by poškozeným bylo malé dítě.

97. Znalkyně klinická psycholožka k osobnosti obžalovaného zjistila, že intelekt spadá do slabšího průměru, pro obžalovaného jsou náročnější situace, které v něm vzbuzují emoce, hodnotová orientace se nevyvíjí z běžného hodnotového žebříčku. K nezletilé dceři S. má pozitivní vztah, stejně tak jeho vztah k matce S. nevykazuje negativní parametry. Znalkyně uvedla, že obžalovaný má prokazatelně sklony k agresivnímu jednání, jakožto odpovědi na situaci konfliktu. Obžalovaný má tendenci zaujímat spíše dominantní než submisivní pozice a dle testu může jednat poněkud manipulativně, diplomaticky a takticky. Ve vztahu k vyšetřované věci se však žádná z těchto tendencí neprojevila. Psychologickým vyšetřením se nepodařilo zjistit motivační komplex, který by k vyšetřované činnosti vedl. V osobnosti obžalovaného nejsou zakotveny takové rysy, které by jeho resocializaci znemožňovaly.
98. Soud vycházel rovněž z důkazů listinných. Protokol o ohledání místa činu s dokumentací a situačním plánkem a to bytu místa činu dokládají, jak jsou rozmístěny jednotlivé místnosti, kde má dětský pokoj svědek K., který je souběžný s ložnicí rodičů respektive matky a obžalovaného, takže i při otevřených dveřích nemá možnost do nich nahlížet, což ani svědek K. netvrdil, a pokud je zmiňováno svědkyní K., že mohla z kuchyně vidět do ložnice přes chodbičku, je to možné, ale jak je již zmíněno shora soud tato tvrzení nepovažuje s ohledem na důkazní situaci za nijak relevantní. Pokud jde o ložnici, samotné místo činu, svědkyně K. měla spát na straně postele směřující k oknu a obžalovaný ke dveřím. K ohledání místa činu došlo 28. 3. 2022, tj. téměř rok po oznámení trestné činnosti, takže pokud byla ohledávána ložnice, nemohly být nalezeny žádné stopy, pokud jde o popis lůžkovin, tak i ložní povlečení tmavě modré barvy a polštářky s motivy koček v rozhodné době mohly mít jinou barvu. Pokud obhajoba nevěrohodnost nezletilé poškozené staví na tom, že ve své výpovědi popisovala barvu dek odlišně od toho, jaké měly být, soud uvedenému nepřikládá výraznou pozornost, kdy i z výpovědi nezletilé poškozené se podává, že tato skutečnost pro ni nebyla nijak výrazně důležitá a nepřikládala jí zvláštní váhu i s ohledem na svůj velmi nízký věk.
99. Z gynekologického vyšetření nezletilé poškozené dne 21. 4. 2021 se podává, že panenská blána byla bez známek porušení. Jak je však známo soudu z obdobných případů obdobného charakteru, v případech, kdy nedochází k proniknutí mužského pohlavního údu či nějakých předmětů do pochvy dítěte, nemusí dojít v případě prstu, jak tomu bylo u obžalovaného, k narušení panenské blány s ohledem na její pružnost.
100. Soud tak uzavírá, že na základě provedených důkazů a jejich hodnocení nemá žádné pochybnosti o hodnověrné výpovědi nezletilé poškozené S. H., narozena XXXXX, která je podporována zejména jejím sdělením matce, které je zachyceno na prepisu zvukového záznamu, je podporováno

hodnověrnou výpovědí svědkyně H. O. a V. O., závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie.

101. Jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil znaky zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kdy zneužil bezbrannosti nezletilé S. H., narozené XXXXX, u které byl ztotožněn s tím, že v době, kdy se jednání vůči ní dopustil, jí byly 3 respektive 4 roky. Byla jeho dcerou, měla k němu plnou důvěru a nemohla s ohledem na svůj věk předpokládat, že obžalovaný jako otec, který pro ni byl autoritou a jednou z nejbližších osob, by se na ní dopustil něčeho nelegálního. Obžalovaný si byl plně vědom důvěry své nezletilé dcery, kterou zneužil nejenom v jednom případě, ale opakovaně v ložnici na manželské posteli v okamžiku, kdy jeho družka již spala otočená zády k nim. Obžalovaný spoléhal na to, že nezletilá s ohledem na svůj nízký věk a mentální vyspělost jeho nezákonné jednání strpí. Tímto jednáním cíleně a úmyslně zneužil bezbrannosti nezletilé poškozené. Trestní zákoník za bezbrannost ve smyslu § 185 trestního zákoníku považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, případně ve kterém není schopna klást odpor vůči jeho jednání. U této skutkové podstaty je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Jednak se může jednat o bezbrannost, která předpokládá celkovou odevzdanost se pachateli bez jakýchkoliv známek projevu vlastní vůle či schopnosti na požadavky obviněného jakkoliv reagovat, když se jedná o takový stav bezbrannosti, kdy se opět nachází v situaci, kdy není schopna ovlivnit jednání pachatele. Nejedná se pouze o případy dospělých osob, které jsou např. v bezvědomí, v mdlobách, ale i o stavy tzv. psychické bezbrannosti, v důsledku nichž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, respektive, co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání. V takovýchto případech se jedná o osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu bývá u osob trpících duševní chorobou, ale zejména u dětí nebo osob mentálně zaostalých. Zneužití spočívá v tom, že pachatel o konkrétní skutečnosti ví a právě tuto skutečnost využije k tomu, aby dosáhl svého cíle. O zneužití bezbrannosti půjde tehdy, je-li oběť bez přičinění pachatele v takovém stavu, ve kterém není vzhledem k okolnostem činu schopna projevit svou vůli, není schopna klást odpor proti jeho jednání (viz Velké komentáře trestní zákoník II Šámal a spol., 1. vydání 2010, strana 1653 – 1654, usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019 a další). Obžalovaný v tomto stavu nezletilou dceru obnažil, když na sobě měla jenom noční košilku bez spodního prádla a pod pokrývkou se jí nejen dotýkal prsty na obnažených genitáliích, ale sáhl jí i do genitálu, tj. čin spáchal pohlavním stykem srovnatelným se souloží, neboť trestní zákoník manipulaci s pohlavními orgány poškozených, olizování, hlazení, dráždění považuje právě za pohlavní styk srovnatelný se souloží, neboť tento mechanismus je schopen vyvolat stejný účinek jako by se jednalo o skutečnou soulož. Obžalovaný se uvedeného jednání dopustil na dítěti, kdy pojem dítě je definován v ustanovení § 126 trestního zákoníku tak, že se dítětem rozumí osoba mladší 18 let, pokud trestní zákon nestanoví jinak. Ustanovení § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku poskytuje zvláštní ochranu dítěti mladšímu 15 let, což prokazatelně nezletilá poškozená S. H. v době jednání obžalovaného byla. Soud shledal, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy chtěl způsobem popsaným ve výrokové části rozsudku porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem, tedy zájem na ochraně práva člověka na svobodném rozhodování o svém sexuálním životě, kdy jediným zavrženíhodným motivem jeho jednání mohlo být sexuální uspokojení či dodání si pocitu dominance nad konkrétní osobou či osobami. Právě způsob provedení činu, využití plné závislosti dítěte velmi nízkého věku, které mělo plnou důvěru vůči obžalovanému jako svému otci, doba po kterou se měl obžalovaný jednání dopouštět a kdy nezůstalo u ojedinělého jednání, ale k trestné činnosti docházelo opakovaně a může mít do budoucna negativní vliv na vývoj nezletilé poškozené, byť se tak zatím nestalo, zvyšuje stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného.

102. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ve smyslu ust. § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud přihlédl rovněž k chování obžalovaného po činu, zejména snaze nahradit škodu nebo odstranit škodlivé následky činu. Soud přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
103. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou je jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
104. Dle § 39 odst. 3 trestního zákoníku soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 trestního zákoníku a § 42 trestního zákoníku v době, která uplynula od spáchání trestného činu.
105. Obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným závažnou úmyslnou trestnou činností a trest mu měl být uložen v rámci trestní sazby uvedené v § 185 odst. 3 trestního zákoníku, která je dána rozpětím od 5 do 12 let odnětí svobody. Nicméně, jak již bylo zmíněno shora, znalec shledal, že u nezletilé nedošlo ke vzniku posttraumatické stresové poruchy, dle matky se její chování výrazně nezměnilo, žije řádným životem, nepotřebovali ani pomoc odborníka. Byť se nejedná o okolnost, která je odvislá od vůle obžalovaného, soud přesto k této okolnosti přihlédl. Obžalovaný měl v minulosti problémy zejména pod vlivem alkoholu eventuálně návykových látek s agresivitou, která se projevovala zejména vůči matce nezletilé, svědkyni O., jak se podává z rozhodnutí o přestupcích, nicméně tyto již jsou staršího data z let 2017 a 2018, a jak se podává i z výpovědi svědkyně O., v poslední době s obžalovaným udržovali do doby projednávané věci dobré vztahy a obžalovaný se již dalšího přestupkového jednání nedopustil. Obžalovaný je kladně hodnocen zaměstnavatelem jako zodpovědný a klidný pracovník. Z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob bylo zjištěno, že zde má pouze jediný záznam z roku 2012 pro trestné činy týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za které mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněný odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců, ve které se osvědčil a hledí se tak na něj jako na osobu netrestanou, což je polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku. Soud ve prospěch obžalovaného zohlednil, že v poslední době se již neoddává zneužívání návykových látek a stejně tak nezneužívá v nadměrném množství alkoholické nápoje. Je však třeba říci, že obžalovaný v průběhu celého hlavního líčení neprojevil lítost nad svým jednáním, kterým závažně zasáhl možná do budoucího psychického vývoje své nezletilé dcery, neprojevil sebemenší sebereflexi, nicméně jde o součást obhajoby. Soud přihlédl k bezúhonnosti obžalovaného a zejména ke skutečnosti, že nezletilá poškozená s ním již po dobu více jak roku a půl není v kontaktu a je reálný předpoklad, že na základě tohoto odsouzení s ním nadále v kontaktu nebude a nebude tak vystavena případně dalšímu obdobnému nezákonnému zneužívání. S o ledem na uvedené má soud za to, že v případě obžalovaného je možné užít ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, neboť soud je přesvědčen, že lze dosáhnout nápravy obžalovaného i trestem kratšího trvání. Z tohoto důvodu obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody v trvání 3 let, který sám o sobě není nijak mírným, přičemž jeho výkon podmíněně odložil na maximálně možnou zkušební dobu v trvání 5 let. Záleží jen na obžalovaném, zda si z tohoto rozhodnutí soudu vezme do budoucna náležitě ponaučení, využije dobrodiní zákona a ve zkušební době podmíněného odsouzení prokáže snahu po nápravě, nebude jakýmkoliv způsobem atakovat rodinu nezletilé dcery a dopouštět se dalšího protiprávního jednání, byť nižší společenské závažnosti např. i ve formě přestupku. V opačném případě by soud okamžitě nařídil výkon trestu odnětí svobody.

106. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu se za poškozenou připojila procesní opatrovnice již v přípravném řízení s nárokem na přiznání nemajetkové újmy způsobenou jednáním obžalovaného za zásah do absolutních přirozených práv ve výši 60 000 Kč a nemajetkovou újmu za zásah do práva na řádnou východu ve výši 15 000 Kč s odůvodněním, že přesné výše nemajetkové újmy je v daném případě nemožné s ohledem na charakter způsobené újmy stanovit a měla by být případně určena ve smyslu § 2955 občanského zákoníku spravedlivým uvážením soudu. Oprávněnost a výši nemajetkové újmy požadované poškozenou nutno dovodit ze skutečnosti, že poškozená musela snášet nepříjemné jednání obžalovaného proti své vůli a za přiměřené zadostiučinění za tuto újmu lze nepochybně považovat požadovanou částku 60 000 Kč, která zahrnuje jak újmu na jejím soukromí a důstojnost v sexuální oblasti, tak i újmu na její důstojnosti, vážnosti a cti. Soud shledal oprávněným rovněž nárok poškozené na přiměřené zadostiučinění za zásah do práva nezletilé na řádnou výchovu, které bylo oceněno opatrovníci na částku 15 000 Kč, kterou soud nepovažuje za nijak nadhodnocenou, spíše nižší s ohledem nejen na výdělkové poměry obžalovaného, ale i současnou finanční situaci rodiny nezletilé. Požadovaná částka 75 000 Kč nepochybně odpovídá charakteru vztahu obžalovaného k poškozené, kdy je jejím otcem, velmi nízkému věku poškozené a rovněž závažnosti zásahu do absolutních práv a nemajetkových zájmů a jejich charakteru. Soud proto obžalovanému v rozsudku uložil povinnost požadovanou částku 75 000 Kč na nemajetkové újmě nezletilé poškozené S. H. zaplatit a to k rukám matky H. O..

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve XXXXX.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 7. září 2022

JUDr. Iveta Šperlichová v. r.
předsedkyně senátu